

Türkiye’de Entegre Raporlama Çalışmaları: Sistemik Literatür İncelemesi (2012-2022)

Integrated Reporting Research in Türkiye: A Systematic Literature Review (2012-2022)

Emine Serap Kurt¹

¹Arş. Gör. Dr., Trakya Üniversitesi, İ.İ.B.F., Muhasebe ve Finansman Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye. E-posta: serapkurt@trakya.edu.tr

ORCID: E.S.K. 0000-0003-2192-0669

ÖZ

Geleneksel raporlama anlayışının merkezinde finansal raporlama vardır ancak bu raporlama türü paydaşların sürdürülebilirlik ve finansal olmayan bilgi taleplerine cevap vermekte yetersiz kalmaktadır. Bu ihtiyaçtan dolayı ortaya çıkan entegre raporlama gelişmekte olan kurumsal raporlama ekosisteminin önemli bir parçasıdır ve kuruluşun değer yaratım hikayesini paydaşlarına iletmede kullandığı en önemli iletişim araçlarından biridir. Entegre raporlama belirsizlik ortamında faaliyet gösteren şirketlere maruz kaldıkları sürdürülebilirlik ve finansal olmayan riskleri yönetmelerinde yardımcı olur ve çeviklik sağlar. Ayrıca şirketin şeffaflığını ve hesap verebilirliğini artırarak finansmana erişimini kolaylaştırır. Özellikle 2000’li yıllardan beri kullanımı ve önemi artarak devam eden entegre raporlama konusunda yabancı ve Türkçe alan yazın geliştirmeye devam etmektedir. Bu çalışmanın amacı; entegre raporlama konusunda Türkiye’de yazılan tezleri ve makaleleri analiz ederek, sonraki çalışmaların konusunu oluşturabilecek araştırma boşluklarını belirlemektir. Çalışmada 2012-2022 yılları arasında Türkiye’de entegre raporlama konusunda yazılmış tezler ve makaleler sistemik literatür incelemesi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. TRDizin, DergiPark ve Ulusal Tez Merkezi’nde 20.11.2022 tarihinde entegre raporlama ile ilgili anahtar kelimeler kullanılarak tez veya makale başlığında arama yapılmıştır. Ayrıca aramada hakemli dergilerdeki makaleler seçilmiş ve yayın dili olarak da Türkçe ve İngilizce yayınlar incelenmiştir. Nihai örneklem 102 makale ve 63 tezdendir. İlk makalenin 2012, ilk tezin ise 2016 yılında yazıldığı tespit edilmiştir. İncelenen çalışmaların 2021 ve 2022 yıllarında yoğunlaştığı gözlemlenmiştir. Entegre raporlama çerçevesinin 2021 yılında güncellenip yayınlanmasının ve aynı yıl Türkçe’ye çevrilmesinin yayın sayısına önemli bir etkisi olmadığı belirlenmiştir. Yapılan çalışmaların entegre raporlama ile ilgili genel bilgiler içerdiği, entegre raporlamanın firma performansına etkisi, entegre raporlama kılavuz ilkelerinin ve içerik öğelerinin uygunluğuna ilişkin çalışmalar olduğu saptanmıştır. Gelecekteki çalışmaların entegre raporlamanın kalitesi, entegre raporlamanın belirleyicileri, değer yaratma ve entegre düşünme konularında yapılması tavsiye edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Entegre Raporlama, Sistemik Literatür İncelemesi, Türkiye

JEL Kod: M40, M49

ABSTRACT

Financial reporting is a core aspect of the traditional reporting approach but falls short of responding to stakeholders’ requests for sustainability and non-financial information. One of the most crucial communication tools companies use to communicate how they create value to their stakeholders is integrated reporting, which was born out of this requirement and has become a crucial component of the growing corporate reporting ecosystem. Integrated reporting provides agility and helps with sustainability management and the non-financial risks businesses face that operate in an uncertain environment. Integrated reporting additionally improves an organization’s accountability and transparency, which makes raising capital easier. The foreign and Turkish literature continue to develop regarding the field of integrated reporting, which has grown in popularity and importance in recent

Başvuru/Submitted: 25.12.2022 **Revizyon Talebi/Revision Requested:** 17.01.2023 **Son Revizyon/Last Revision Received:** 28.01.2023 **Kabul/Accepted:** 11.02.2023

Sorumlu yazar/Corresponding author: Emine Serap Kurt / serapkurt@trakya.edu.tr

Atıf/Citation: Kurt, E. S. (2023). Türkiye’de entegre raporlama çalışmaları: sistemik literatür incelemesi (2012-2022). *Muhasebe Enstitüsü Dergisi - Journal of Accounting Institute*, 68, 15-42. <https://doi.org/10.26650/MED.1224266>

years, particularly since the 2000s. The purpose of this study is to identify research gaps that could be the subject of future studies by analyzing the theses and articles on integrated reporting that have been written in Türkiye. The study uses the systematic literature review approach to assess the theses and articles concerning integrated reporting that were published in Türkiye between 2012-2022. The scan was conducted on November 20, 2022 using research words connected to integrated reporting in the TRDizin, DergiPark, and National Thesis Center websites and included only Turkish and English papers in peer-reviewed journals as well as graduate student theses. The final sample consists of 102 articles and 63 theses. The earliest article and thesis were found to have been written in 2012 and 2016, respectively. In 2021 and 2022, the scanned studies that examine this topic were seen to have increased. The publication of the revised integrated reporting framework in 2021 along with its simultaneous translation into Turkish was concluded to have had no noticeable impact. The existing studies were determined to include general information about integrated reporting, the impact of integrated reporting on company performance, and the compatibility of integrated reporting guidelines and content items. Future research can focus on value creation, integrated thinking, integrated reporting, and sustainability, as well as the quality of integrated reporting and its causes.

Keywords: Integrated Reporting, Systematic Literature Review, Türkiye

JEL Code: M40, M49

Extended Abstract

Integrated reporting is a process based on integrated thinking that results in a sustainable approach wherein an organization discloses the value it creates, retains, and consumes over time. Integrated reporting is also a transparent stakeholder-oriented approach to a company’s financial, environmental, social, and governance performance; long-term plans; risks and opportunities; and strategy.

This study aims to examine postgraduate theses and articles on integrated reporting in Türkiye to identify research gaps that could be addressed in future studies. The final scan that constitutes the study’s sample was carried out on the TRDizin, DergiPark, and National Thesis Center websites on November 20, 2022 in both Turkish and English using the following search words: integrated reporting, integrated report, and integrated thinking. The search terms were limited to articles in refereed journals and postgraduate theses in Turkish and English, with only the titles being scanned. The final sample consists of 102 articles and 63 theses. The systematic literature review method was chosen because the number and content of the datasets used in this study are small and manageable enough to be examined manually.

Of the research sample’s 102 articles, 91 were written in Turkish and 11 in English. The earliest published article that was examined is titled “*Sürdürülebilirlik ve Sosyal Sorumluluk Raporlamasındaki Gelişmeler (Tümleşik Raporlama)*” [Developments in Sustainability and Social Responsibility Reporting: Integrated Reporting] and was written in 2012 by Yanık and Türker. The year in which the greatest number of articles was published ($n = 20$) was 2019. Upon examining the articles, most of them are clearly research articles. As the literature on the subject developed, Research articles were determined to have replaced review articles in terms of most common type published. Approximately 26% of all articles are seen to have been derived from theses. Furthermore, the authors who wrote theses and served as thesis advisors in the field contributed to 23% of the literature. Another noteworthy issue is that some congress abstracts and full-text papers had been published as articles in peer-reviewed scientific journals. However, the peer-review processes of the articles derived from the full-text papers was determined to have been less controlled than regular article publishing processes. Thus, the number of sources used was significantly lower for those than the average.

The thesis authors and their thesis advisors tended to collaborate, with 58% of the total articles having been written by a single author, 27% by two authors, and 15% by three or more authors. Filiz Yüksel was the most productive writer, with eight articles published between 2017 and 2020. The article with the greatest total number and annual number of citations was the work “Why Company Should Adopt Integrated Reporting?” written by Mohammad Enamul Hoque in 2017 as a review-type article written on the subject. The number of citations for this work is thought to be high because of being written in English. Although integrated reporting as a term was translated differently in the first Turkish article on integrated reporting (i.e., *tümleşik raporlama*; Yanık & Türker, 2012), it is the most-cited Turkish study. Among the top ten most-cited articles, Hakan Aracı is one of the most and only prolific author. Academicians are expected to increase their visibility by effectively using Google Scholar, ResearchGate, and similar platforms that will increase the number of citations. The journal *Muhasebe Bilim*

Dünyası (World of Accounting Science) was determined to have published 16 articles, the journal *Muhasebe ve Denetime Bakış (Accounting and Auditing Review)* to have published eight articles, the journal *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi (Journal of Accounting and Taxation Studies)* to have published five articles, and the journals *Muhasebe ve Finansman Dergisi (Journal of Accounting and Finance)* and *Mali Çözüm (Financial Analysis)* to have published four articles each; these comprise the most influential journals.

The first theses on the subject were written in 2016, while 2020 was seen to be the year when the most theses were written ($n = 8$). The majority of theses in the field were written at Marmara University, followed by Kütahya Dumlupınar ($n = 4$) and Dokuz Eylül University ($n = 4$). Although integrated reporting is an interdisciplinary subject, the disciplines with the greatest number of theses written outside of the field of business were determined to be accounting-related, such as accounting and finance, accounting, accounting and auditing, international financial reporting, and auditing. Therefore, researchers are expected to remain interested in the subject in the coming years.

The qualitative method was found to be used as a research method in 50% of all the scanned studies, and the document/record analysis method of data collection was preferred in 72% of the articles. When comparing the frequencies of keywords from the theses and articles, integrated reporting appeared most frequently in both the theses and articles. Sustainability ranked as the second most frequently used keyword after integrated reporting in the articles, while this keyword was financial reporting for the theses. Corporate reporting ranked third in terms of frequency for both articles and theses.

Significant developments in the field of integrated reporting around the world do not correspond with the development of the literature in Türkiye. The number of publications was unaffected by the update and publishing of the integrated reporting framework in 2021 (IIRC, 2021), which was translated into Turkish in the same year. Given the level of development on this subject that has occurred in the literature, conducting more studies is recommended in Türkiye using mixed research methods on integrated reporting quality, the determinants of integrated reporting, value creation, integrated thinking, integrated reporting, and sustainability in accordance with international studies.

1. Giriş

Farklı taraflar açısından çeşitli şekillerde ifade edilebilen kurumsal raporlama kısaca “işletmelerin belirli dönemlerde paydaşlarını basılı veya elektronik iletişim araçları vasıtasıyla bilgilendirmesi” olarak tanımlanabilmektedir (Uyar, 2015). Tarihsel olarak ilk ortaya çıkan raporlama türü finansal raporlamadır. Değişen ekonomik koşullar ve paydaş beklentileri sonucunda 1980’li yıllarda şirketler finansal bilgilerinin yanı sıra finansal olmayan bilgilerini de açıklamak durumunda kalmışlardır. Bu bilgiler, çevresel konuları içeren faaliyet raporlarında, kurumsal yönetim raporlarında ve yönetimin açıklamalarında yer almıştır. 2000’li yıllara gelindiğinde ise şirketlerin sosyal sorumluluk projelerine yer verdikleri kurumsal sosyal sorumluluk raporları ve kurumsal yönetim ilkelerine ilişkin açıklamalarını içeren kurumsal yönetim raporları yaygınlaşmıştır. Kurumlara önemli çevresel, sosyal ve ekonomik etkilerini ölçme ve anlama imkanı sunan Küresel Raporlama Girişimi’nin (Global Reporting Initiative-GRI) 1997 yılında kurulmasıyla, kurumsal sosyal sorumluluk raporlarının yerini sürdürülebilirlik raporları almıştır. GRI 2000 yılından günümüze kadar yayınladığı kılavuzlar ve standartlarla sürdürülebilirlik raporlamasının yaygınlaşmasını sağlamıştır. Günümüzde de en çok tercih edilen sürdürülebilirlik raporlaması standartları GRI Standartları’dır. 2008 küresel ekonomik krizi sürecinde ve sonrasında şirketler sosyal, çevresel ve ekonomik sorunların kaynağı olarak görülmüştür. Bunun sonucunda ortaya çıkan entegre raporlamanın gelişimi 2009 yılında Güney Afrika’da King III kodunun yayınlanması ve Güney Afrika Entegre Raporlama Komitesi’nin kurulmasıyla hız kazanmıştır. Güney Afrika Johannesburg borsasında işlem gören şirketler 2010 yılından başlayarak zorunlu olarak entegre rapor yayınlamaktadırlar. Uluslararası Entegre Raporlama Komitesi (International Integrated Reporting Committee-IIRC) 2010 yılında entegre raporlamanın uluslararası düzeydeki düzenleyici kurumu olarak kurulmuştur. IIRC 2013 yılında Entegre Raporlama Çerçevesinin ilk versiyonunu, 2021 yılında ise gözden geçirilmiş ikinci versiyonunu yayınlamıştır. IIRC ve Sürdürülebilirlik Muhasebesi Standartları Kurulu (Sustainability Accounting Standards Board-SASB) Haziran 2021 tarihinde Değer Raporlama Vakfı (Value Reporting Foundation-VRF) adı altında birleşmiştir. IIRC, 2022 yılında Uluslararası Sürdürülebilirlik Standartları Kurulu (International Sustainability Standards Board-ISSB) ile konsolide olmuştur.

Gelişen kurumsal raporlama ekosisteminin önemli bir parçası olan entegre raporlama “entegre düşünce biçimi üzerine inşa edilen ve bir kuruluş tarafından zaman içinde yaratılan, korunan ve tükenen değer hakkında bir entegre raporun ve değer yaratma sürecinin unsurları hakkındaki diğer ilgili bildirimlerin yayınlanmasıyla sonuçlanan bir süreç” olarak tanımlanmıştır (IIRC, 2021). Entegre raporlama hazırlayan şirketler, finansal, çevresel, sosyal ve yönetimsel performansları, uzun vadeli planları, riskleri ve fırsatları ile ilgili bilgileri şirketin stratejisi ve öncelikleri ile birlikte şeffaf, paydaş odaklı ve sürdürülebilir bir yaklaşım ile sunarak, giderek artan rekabet ortamında diğer şirketlerden bir adım öne geçmektedir (Borsa İstanbul ve Entegre Raporlama Derneği, 2022). Günümüzde 70’den fazla ülkede faaliyet gösteren 2500’den fazla kurum entegre rapor yayınlamaktadır (IFRS Foundation, 2022).

Türkiye’de entegre raporlamanın gelişimindeki önemli tarihlere kısaca değinmenin faydalı olacağı düşünülmektedir. 2011 yılında Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği (TKYD) ve Sürdürülebilir Kalkınma Derneği (SKD) tarafından bir çalışma grubu kurulmuş ve Türkiye’de entegre raporlama hakkında farkındalık yaratılması amacıyla çalışma başlatılmıştır (Entegre Raporlama Türkiye, 2016). 2011 yılında başlayan ve 2014 yılında sona eren Entegre Raporlama Pilot Programı’na 2013 yılında Türkiye’den Çimento Sanayi ve Ticaret A.Ş. (ÇİMSA) ve Türkiye Garanti Bankası A.Ş. katılmıştır. Entegre Raporlama Çerçevesi’nin 2013 yılında yayınlanan ilk versiyonu 2014 yılında Türkçe’ye çevrilmiştir. Yatırım Ortamını İyileştirme Koordinasyon Kurulu (YOİKK) 2014-2015 Eylem Planı kapsamında hazırlanan “Kurumsal Raporlamada Yeni Dönem: Entegre Raporlama” başlıklı çalışma 2015 yılında TÜSİAD tarafından yayınlanmıştır. “Şirketlerin finansal olmayan bilgilerini finansal bilgiler ile entegre bir şekilde raporlamalarını sağlamak ve entegre düşünceyi yaygınlaştırmak amacıyla” 21 Ekim 2015’te “Entegre Raporlama Türkiye Ağı (ERTA)” kurulmuştur ve bu kurum Eylül 2021’de adını “Entegre Raporlama Derneği Türkiye” olarak değiştirmiştir (Entegre Raporlama Türkiye, 2016). Türkiye’de yayınlanan ilk entegre rapor Argüden Yönetişim Akademisi tarafından yayınlanmıştır ve 2015 yılı faaliyetlerini içermektedir. 2021 yılında güncellenen Entegre Raporlama Çerçevesi aynı yıl Türkçe’ye çevrilerek ilgililere sunulmuştur. Günümüzde Türkiye’de 39 farklı şirket, toplam 100 adet entegre rapor yayınlamıştır (Entegre Raporlama Türkiye, 2023).

Türkiye’de konuyla ilgili alan yazının gelişimine bakıldığında ilk makalenin 2012, kitabın 2015 ve tezin ise 2016 yılında yazıldığı görülmektedir. Alan yazında on yıllık (2012-2022) gelişimini tamamlayan entegre raporlama konusunun yaşanan teknolojik gelişmeler, devam eden pandemi süreci, finansal ve finansal olmayan raporlamadaki yakınsama çabaları nedeniyle daha fazla önem kazanacağı tahmin edilmektedir. Konunun öneminden hareketle entegre raporlama konusunda Türkiye’de 2012-2022 yılları aralığında yazılan lisansüstü tezler ve makaleler sistematik literatür incelemesi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

2. Literatür Taraması

Çalışmanın bu kısmında, alan yazında entegre raporlama konusundaki önemli çalışmalar hakkında bilgiler verilerek araştırma boşluğunun nasıl tespit edildiği açıklanmıştır. İlk olarak yabancı alan yazında yer alan ve entegre raporlama konusunu sistematik literatür incelemesi ya da bibliyometrik analiz yöntemi kullanarak inceleyen çalışmalar hakkında bilgiler verilmiştir. Soriya ve Rastogi (2021), “A systematic literature review on integrated reporting from 2011 to 2020” başlıklı çalışmalarında entegre raporlama konusunu sistematik literatür incelemesi yöntemini kullanarak ele almışlardır. Science Direct (Elsevier), Emerald Insight (Emerald), Taylor and Francis Online (Taylor and Francis), Wiley Online Library (Wiley), Springer Link (Springer), Web of Science (WoS), Google Scholar ve SabinetIR veri tabanlarında “*IR, <IR> framework, IIRC*” arama terimlerini kullanarak tarama yapmışlardır. Örneklemelerini 2011-2020 yılları aralığında İngilizce dilinde yayınlanan araştırma makaleleri olarak sınırladıklarında, 110 adet makaleye ulaşmışlardır. Çalışma, bu makalelerin odaklandıkları alanlara, yayımlandıkları dergilere, yıllar içindeki sayısına, kıta bazında dağılımına, araştırma metodolojilerine ve anahtar kelimelere göre sınıflandırılmasını içermektedir. Çalışmada, Asya ülkelerinde hissedarların entegre raporlama algısının analizine ilişkin bir çalışma yapılması, güvence modellerinin geliştirilmesinde vaka çalışmalarının ve ampirik araştırmaların artırılması tavsiye edilmiştir. Ayrıca finansal ve finansal olmayan raporlama standartlarının uyumlaştırılmasının ve halka açık olmayan şirketlerde entegre raporlama uygulamalarının yaygınlaştırılmasının önemine değinilmiştir. Entegre raporlama konusunda gelecekte yapılacak araştırmaların, entegre raporlama ile ilişkili fırsat maliyeti ve bunun ileriye dönük açıklamalar üzerindeki etkisini de içermesi gerektiğini ifade etmişlerdir.

Baditoiu vd. (2021) “Integrated Reporting and Performance. A Bibliometric Analysis” başlıklı makalesinde, entegre raporlama konusunu performans konusu ile bağlantısı açısından ele almıştır. Web of Science (WoS) Core Collection veri tabanında, “*integrated reporting*” ve “*performance*” kelimelerini kullanarak tarama yapmıştır. Toplam 262 adet çalışmadan (makale, bildiri, kitap bölümü) oluşan örneklem 1999-2021 yılları aralığını kapsamaktadır ve VOSviewer yazılımı aracılığıyla bilimsel haritalama yoluyla bibliyometrik ölçümler uygulanarak analiz edilmiştir. Araştırmanın bulguları, entegre raporlamanın etki gösterdiği alanların hem sosyal hem de ekonomik alandaki yansımalarını ortaya koyarken, bu açıdan uzun vadeli bir organizasyonel değişimin gerekliliğine dikkat çekmektedir.

Othman ve Basnan (2021), “Assessing the trend of the research on integrated reporting: A bibliometric review” başlıklı çalışmalarında, 2020 yılı Kasım ayında Scopus veri tabanında “*integrated reporting*” arama terimini kullanarak tarama yapmışlardır. Örneklem 358 adet çalışmadan oluşmaktadır ve analizde VOSviewer programı kullanılmıştır. Araştırma bulguları, entegre raporlama araştırmalarında özellikle 2013 yılından 2020 yılına kadar geçen sürede bir artış olduğunu ve entegre raporlama konusunda çok yazarlı iş birliğini içeren çeşitli çalışmaların, 59 ülkede, 160 kurumda çalışan 120 yazar tarafından yürütüldüğünü göstermiştir.

Navarrete-Oyarce vd. (2021) “Integrated reporting as an academic research concept in the area of business” başlıklı çalışmalarında entegre raporlamanın bir bilgi kaynağı olarak kullanımına ilişkin bilgileri sentezlemiş ve 2011-2019 yıllarında Web of Science (WoS) veritabanında yayınlanan 268 makaleyi bibliyometrik olarak analiz etmiştir. Araştırma sonuçları, akademik makalelerin %77,6’sının gelişmiş ülkelerde yazıldığını ve en etkili beş ülkenin sırasıyla İtalya, Güney Afrika, Avustralya, Birleşik Krallık ve Amerika Birleşik Devletleri olduğunu, gelişmekte olan ekonomilerde bu tür araştırmaların sayısının az olduğunu ve en etkili yazarların García, Rodríguez ve De Villiers olduğunu, en çok kullanılanları anahtar kelimelerin “sürdürülebilirlik” ve “yönetim” kelimeleri ile yüksek düzeyde ara bağlantılara sahip olduğunu göstermiştir.

Velte (2022), “Archival research on integrated reporting: a systematic review of main drivers and the impact of integrated reporting on firm value” başlıklı çalışmada entegre raporlama uygulamasını ve kalitesini etkileyen değişkenleri belirlemek ve bu değişkenlerin firma değerini nasıl etkilediğini ortaya koymak amacıyla literatürü sistemik olarak incelemiştir. Çeşitli uluslararası veri tabanlarında (Web of Science, Google Scholar, the Social Science Network (SSRN), EBSCO ve Science Direct) 2020 yılı Aralık ayında arama yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 2012-2020 yılları arasında yayınlanan 85 adet makale oluşturmaktadır ve araştırma literatüre katkı sağlamıştır.

Lopes ve Penela (2022), “From little seeds to a big tree: a far-reaching assessment of the integrated reporting stream” başlıklı çalışmalarında, entegre raporlama konusunda yazılan makaleleri muhasebe dergilerinde ve bunun dışındaki dergilerde yer almaları açısından incelemiştir. Yazarlar entegre raporlama tarihçesindeki önemli gelişmeleri dikkate alarak bibliyometrik araçları kullanmışlardır. Sonuçlar, bu konuya olan ilgiyi doğrularak, halihazırda 1.000’den fazla farklı akademisyenin 200 seçkin dergide yayın yaptığını ve ayrıca toplamda 540 adet hakemli yayının 7.600 atıf aldığını göstermiştir. Son olarak küme analizi, 140 yayının yalnızca toplam atıf sayısının yarısından fazlasına katkıda bulunan 10 araştırma kümesine ait olduğunu ortaya koymuştur.

Türkçe alan yazında entegre raporlama konusunu bibliyometrik analiz yöntemi kullanarak ya da sistemik olarak ele alan iki adet çalışma bulunmaktadır. Doğan (2020), “Entegre Raporlama Konusunda YÖKTEZ ve Ulakbim Veri Tabanındaki Akademik Çalışmalar Üzerine Bir Bibliyometrik Analiz” başlıklı çalışmada, 2010-2020 döneminde Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi (YÖKTEZ) ve Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi (ULAKBİM) veri tabanında kayıtlı entegre raporlamaya ilişkin makale ve özetleri incelemeyi amaçlamıştır. Çalışmada 64 akademik çalışmayı analiz etmiş ve sonuçları değerlendirmiştir. Yapılan analizler sonucunda entegre raporlama konusunda en fazla tezin 2019 yılında, en fazla makalenin ise 2018 yılında yayımlandığı tespit edilmiştir. Bu konudaki ilk tezin 2016 yılında, ilk makalenin ise 2012 yılında yayımlandığı görülmüştür. Konuyla ilgili en çok makale yayınlanan derginin Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi olduğu ve en çok tezin Marmara Üniversitesi’nde yazıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Çelebier ve Çankaya (2019) “Entegre raporlama ile ilgili yapılan çalışmalar: Literatür taraması” başlıklı çalışmalarında entegre rapor ile ilgili yapılan çalışmaları sistemik bir şekilde incelemiştir. Çalışmada “*entegre raporlama–integrated reporting, bütünleşik raporlama, tümleşik raporlama, performans-performance, değer yaratma–value creation*” arama terimleri ile ulusal ve uluslararası dergilerde 2011–2018 yılları arasında yayınlan çalışmalar dikkate alınmıştır. Yaklaşık 200 araştırma incelenmiş olup doğrudan konuyla ilgili olan 43 araştırma çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Örneklem, yapılan çalışmada esas alınan yöntem ve esas alınan konular açısından gruplandırılarak incelenmiştir.

Alan yazın incelemesinde ele alınan çalışmaların 2021 ve 2022 yıllarında yoğunlaştığı görülmüştür. Entegre raporlama konusunda 2012 yılından günümüze kadar yapılan pek çok çalışma sayesinde alan yazın genişlemiş ve uluslararası veri tabanlarında yer alan çalışmaları bibliyometrik analiz yöntemini kullanarak analiz etme imkanı ortaya çıkmıştır. Yurtdışında entegre raporlama ile ilgili sistemik literatür incelemesi çalışmaları da yapılmıştır. Türkiye’de yapılan çalışmalara ilişkin doğru veri elde edilebilecek veri tabanlarının olmaması ve çalışma türlerinin makale ve tez olarak ayrışması nedeniyle henüz bibliyometrik analizde anlamlı sonuçlar elde edilemeyeceği tespit edilmiştir. Ayrıca Türkçe alan yazında entegre raporlama ile ilgili çalışmalara ilişkin bir tane bibliyometrik analiz, bir tane de literatür incelemesi yönteminin kullanıldığı toplam iki adet makale olduğu tespit edilmiştir. Yapılan çalışma, Dilber Doğan’ın 2020 yılında TRDizin, DergiPark ve Ulusal Tez Merkezi’nde yaptığı çalışma ile benzerlik gösterse de incelenen yıllar, aramada kullanılan terimler, örneklem büyüklüğü, analizin kapsamı, vb. açılardan farklılık göstermektedir.

Çalışmanın sonraki kısmında araştırmanın amacı ve yöntemi ile araştırmanın evreni ve örneklemini hakkında bilgiler verilmiştir. Daha sonra analiz sonucunda elde edilen bulgular değerlendirilmiş ve sonuçlar tartışılarak sonraki çalışmalara yol gösterilmesi amaçlanmıştır.

3. Araştırma Amacı ve Yöntemi

Bu çalışmanın amacı; entegre raporlama konusunda Türkiye’de yazılan tezleri ve makaleleri analiz ederek, sonraki çalışmaların konusunu oluşturabilecek araştırma boşluklarını belirlemektir. Bu amaçla oluşturulan araştırma soruları aşağıdaki gibidir:

- (1) Entegre raporlama konusunda yazılan tez ve makale sayıları yıllar içinde nasıl bir değişim göstermiştir?
- (2) En üretken makale yazarları kimlerdir? Makalelerin atıf sayıları ile en üretken yazarlar arasında bir ilişki var mıdır?
- (3) Bildiriden türetilmiş makalelerde kullanılan kaynak sayısı, ortalama kaynak sayısından farklı mıdır?
- (4) Tezlerde ve makalelerde kullanılan anahtar kelimelerin sıklıkları nasıl farklılaşmaktadır?
- (5) Gelecekte yapılacak çalışmalar hangi konulara odaklanmalıdır?

Yıldırım (1999) nitel araştırmayı “gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel bilgi toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma” olarak tanımlamıştır. Nitel araştırmaların literatürde bahsedilen özellikleri; doğal ortama duyarlılık, araştırmacının katılımcı rolü, bütüncül yaklaşım, algıların ortaya konması, araştırma deseninde esneklik ve tümevarıma dayalı analiz şeklinde gruplanmıştır (Yıldırım, 1999). Bu çalışmada elde edilen verilere göre analiz sürecinin belirlenmesi istenmiştir. Bu nedenle de bu amaca uygun olarak esneklik ve değişkenlik içeren nitel analiz yöntemi tercih edilmiştir.

Bir literatür incelemesi genel olarak önceki araştırmaları bir araya getirmenin ve sentezlemenin az ya da çok sistematik bir yolu olarak tanımlanabilir (Baumeister ve Leary, 1997; Tranfield, Denyer ve Smart, 2003). Başlıca literatür inceleme yöntemleri olan bibliyometrik analiz, meta-analiz ve sistematik literatür incelemesi yöntemlerini kısaca açıklamanın faydalı olacağı düşünülmektedir. Yöntemler kullanım amaçları, kapsamaları, veri seti ve kullanılan analiz yöntemleri açısından farklılıklar ve benzerlikler göstermektedir. Bibliyometrik analizin amacı, bir araştırma konusu veya alanının entelektüel yapısının durumunu ve ortaya çıkan eğilimlerini sunmak için büyük miktarlarda bibliyometrik verileri özetlemektir. Meta-analizin amacı, mevcut araştırmalarda çalışılmayan ilişkileri ortaya çıkarmak ve değişkenler arasındaki ilişkinin ampirik kanıtlarını ortaya koymaktır. Sistematik literatür incelemesinin amacı ise bir araştırma konusu veya alanıyla ilgili mevcut literatür bulgularını özetlemek ve sentezlemektir (Donthu, Kumar, Mukherjee, Pandey ve Lim, 2021).

Sistematik literatür incelemesi ilk olarak tıp biliminde araştırma bulgularını sistematik, şeffaf ve tekrarlanabilir bir şekilde sentezlemenin bir yolu olarak geliştirilmiştir (Davis, Mengersen, Bennett ve Mazerolle, 2014). Sistematik bir literatür incelemesi, ilgili araştırmayı tanımlamak ve eleştirel olarak değerlendirmenin yanı sıra söz konusu araştırmadan veri toplamak ve analiz etmek için kullanılan bir araştırma yöntemi ve süreci olarak açıklanabilir (Liberati ve diğerleri, 2009). Sistematik literatür incelemeleri, bilimsel araştırmanın bir metodolojisi ve bir ürünü olarak ortaya çıkabilmektedir. Bir metodoloji olarak sistematik literatür incelemeleri, bir inceleme alanında mevcut literatürü bir araya getirme, düzenleme ve değerlendirme sürecini kapsamaktadır. Burada “birleştirme” literatürün tanımlanması ve elde edilmesi anlamına gelmektedir. “Düzenleme” literatürün düzenlenmesi, “değerlendirme” ise literatürün değerlendirilmesi ve raporlanması ile ilgilidir (Paul, Lim, O’Cass, Hao ve Bresciani, 2021). Sistematik bir literatür incelemesi, “sürecin her adımında organize, şeffaf ve tekrarlanabilir prosedürler kullanarak, belirli bir soruya odaklanan araştırmaları kapsamlı bir şekilde konumlandırmayı ve sentezlemeyi” amaçlamaktadır (Palmatier, Houston ve Hurland, 2018). Bunun yanı sıra, belirli bir araştırma sorusunu veya hipotezini cevaplamak için önceden belirlenmiş dahil etme kriterlerine uyan tüm ampirik kanıtları tanımlamak amacıyla da bu yöntem kullanılabilir (Snyder, 2019). Sistematik literatür incelemesi yönteminin kullanıldığı bir makalenin temel amacı, belirli bir araştırma alanında, temada veya disiplinde mevcut literatürü eleştirel olarak analiz etmek, ilgili teorileri, önemli yapıları, ampirik yöntemleri, bağlamları ve kalan araştırma boşluklarını tanımlayarak gelecekteki araştırma konularını belirlemektir (Paul ve Criado, 2020). Bu çalışmada kullanılan veri setinin sayısı ve içeriği manuel olarak incelenebilecek kadar küçük ve yönetilebilir olduğundan sistematik literatür incelemesi yöntemi kullanılması tercih edilmiştir.

4. Araştırma Evreni ve Örneklemi

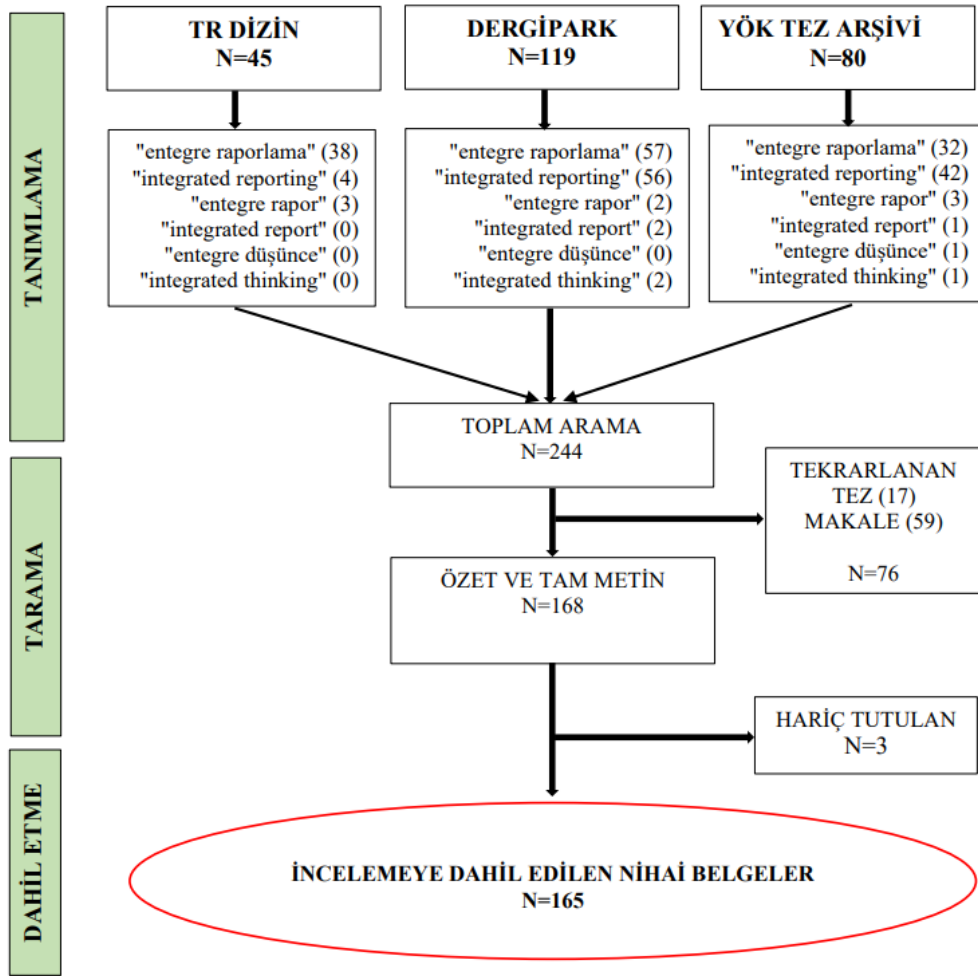
İlk olarak entegre raporlamaya ilişkin “analizlerin analizi” (Glass, 1976) olarak ifade edilen meta-analiz yapmak amacıyla 03.11.2021 tarihinde WoS ve Scopus veri tabanlarında bir kaynak taraması yapılmıştır. İlk tarama sonuçlarına göre, bu çalışmanın kapsamını Türkiye ile sınırlamanın alan yazına daha fazla katkı sağlayacağı tespit edilmiştir. Bunun üzerine,

aynı tarihte Türkiye’de entegre raporlama konusunda yazılan makalelere ve tezlere ilişkin bir analiz yapmak amacıyla “*entegre raporlama*”, “*integrated reporting*”, “*entegre rapor*”, “*integrated report*”, “*entegre düşünce*”, “*integrated thinking*” anahtar kelimeleri TRDizin, DergiPark ve Ulusal Tez Merkezi’nde taranmıştır. Entegre raporlamaya ilişkin kavramları yabancı dillerden Türkçe’ye çevirirken farklılıklar olabileceği düşüncesinden hareketle, anahtar kelimelerin hem Türkçe hem de İngilizce olması tercih edilmiştir. Elde edilen sonuçlar analize hazır hale getirilerek Excel tablosu oluşturulmuştur. Ancak 03.08.2021 tarihinde yapılan incelemede verilerin meta-analize uygun olmadığı tespit edilerek veriler bibliyometrik analiz ve sistemik literatür incelemesi yöntemlerine uygunluk açısından değerlendirilmiştir. Örneklem sayısının küçüklüğü nedeniyle bibliyometrik analize de uygun olmadığı tespit edilen veriler sistemik literatür incelemesinde kullanılmak üzere güncellenmiştir. Nitel çalışmanın doğasında olan esneklik, yeni araştırma sorularının ortaya çıkmasına ve buna uygun ek verilerin elde edilmesine neden olmuştur.

Çalışmanın örneklemini oluşturan nihai tarama 20.11.2022 tarihinde “*entegre raporlama*”, “*integrated reporting*”, “*entegre rapor*”, “*integrated report*”, “*entegre düşünce*”, “*integrated thinking*” anahtar kelimeleri kullanılarak TRDizin, DergiPark ve Ulusal Tez Merkezi’nde gerçekleştirilmiştir. İlk makalenin 2012 yılında yazılması nedeniyle çalışmada incelenen zaman aralığı 2012 ve 2022 yılları arası olarak belirlenmiştir. Aranılan kelimeler sadece tez veya makale başlığında taranmış ve ayrıca Türkçe ve İngilizce olan hakemli dergilerdeki makaleler ile lisansüstü tezler olacak şekilde sınırlandırılmıştır. İlk tarama sonucunda 45’i TRDizin’de, 119’u DergiPark’ta ve 80’i Ulusal Tez Merkezi’nde olmak üzere toplam 244 adet çalışmaya ulaşılmıştır. Çalışmalar arasında birden fazla kez yer alan 59 makale ve 17 tez örneklemden çıkarılmıştır. Geriye kalan 168 adet çalışmanın özet ve tam metinleri incelendiğinde 2 adet çalışmanın alan dışı olduğu ve 1 adet çalışmanın da Türkçe ve İngilizce başlıklarında ciddi bir farklılık olduğu tespit edilerek örneklemden çıkarılmıştır. Nihai örneklem 102 adet makaleden ve 63 adet tezden oluşmaktadır ve bu çalışmalar Ek 1’de Ek 2’de tablo şeklinde sunulmuştur.

Hulland ve Houston (2020) ile Paul ve Criado (2020), sistemik literatür incelemelerinin okuyucular için değer yarattığını öne sürmektedir. Sistemik literatür incelemesi yapan araştırmacılar çoğu zaman, sistemik inceleme ve meta-analiz (PRISMA) protokolleri (PRISMA-P) için tercih edilen raporlama öğelerini kullanmaktadır (Liberati ve diğerleri, 2009; Tugwell ve diğerleri, 2020). PRISMA ve PRISMA-P, araştırmacıların incelemelerini düzenli, titiz ve şeffaf bir şekilde yürütmelerine olanak sağlamak amacıyla sistemik literatür incelemesi için geliştirilmiştir (Paul ve diğerleri, 2021). Çalışmaya ilişkin sistemik literatür incelemesi sürecinin kapsamına ve aşamalarına ilişkin bilgiler Şekil 1’de yer almaktadır.

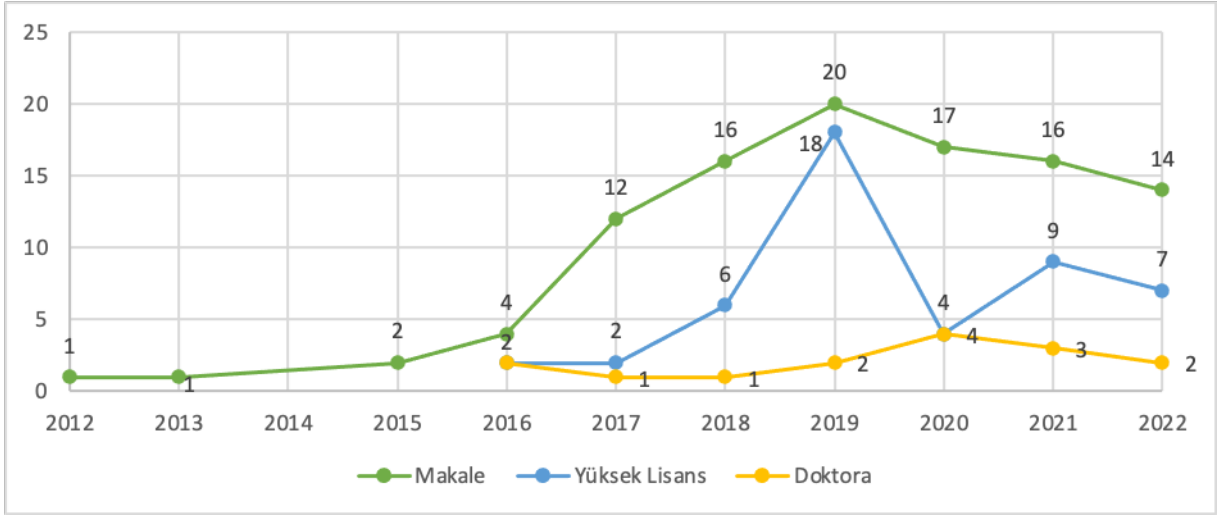
Şekil 1: Sistematik Literatür İncelemesi Sürecinin Kapsamı ve Aşamaları

Örneklem analiz edilmek üzere belge türü, yayın yılı, kullanılan araştırma yöntemi, en üretken yazarlar, en çok atıf alan makaleler, makalelerin kaç yazarlı olduğu, konuyla ilgili en çok makale yayınlayan dergiler, lisansüstü tezlerin yazıldığı üniversitelere, enstitülere, ana bilim dalına ve bilim dalına göre dağılımı, çalışmalarda kullanılan anahtar kelimeler dikkate alınarak alanda uzman iki farklı araştırmacı tarafından ayrı olarak manuel şekilde Excel çalışma sayfasına girilmiştir. Analizden önce araştırmacılar verilere ilişkin sonuçları karşılaştırmış, farkları tartışmış ve verileri hazır hale getirmişlerdir. İncelenen makalelerde ve tezlerde kullanılan bütün anahtar kelimeler öncelikle Word'e ayrı dosyalar halinde manuel olarak yazılmış ve daha sonra bu belgeler "MAXQDA 2020" programına aktarılmıştır. Program kullanılarak anahtar kelimelerin sıklıklarını tespit etmek üzere kodlar yazılmıştır ve sonuçlar tablo şeklinde sunulmuştur.

5. Bulgular

Bu kısım, araştırma sorularına cevaben detaylı analizleri içermektedir. Araştırmanın örneklemini oluşturan 102 adet makalenin 91 tanesi Türkçe, geri kalan 11 adedi ise İngilizce dilinde yazılmıştır. Çalışmada incelenen 15 adet doktora tezinin 1 tanesi, 48 adet yüksek lisans tezinin ise 3 tanesi İngilizce dilinde yazılmıştır. Böylelikle 2012-2022 yılları arasında yazılmış olan ve çalışmanın örneklemini oluşturan toplam makalelerin yaklaşık olarak %91'inin Türkçe, %9'unun ise İngilizce dilinde yazıldığı tespit edilmiştir. Toplam tezlerdeki İngilizce yazılma oranı (yaklaşık %6) ise makalelere göre daha düşüktür.

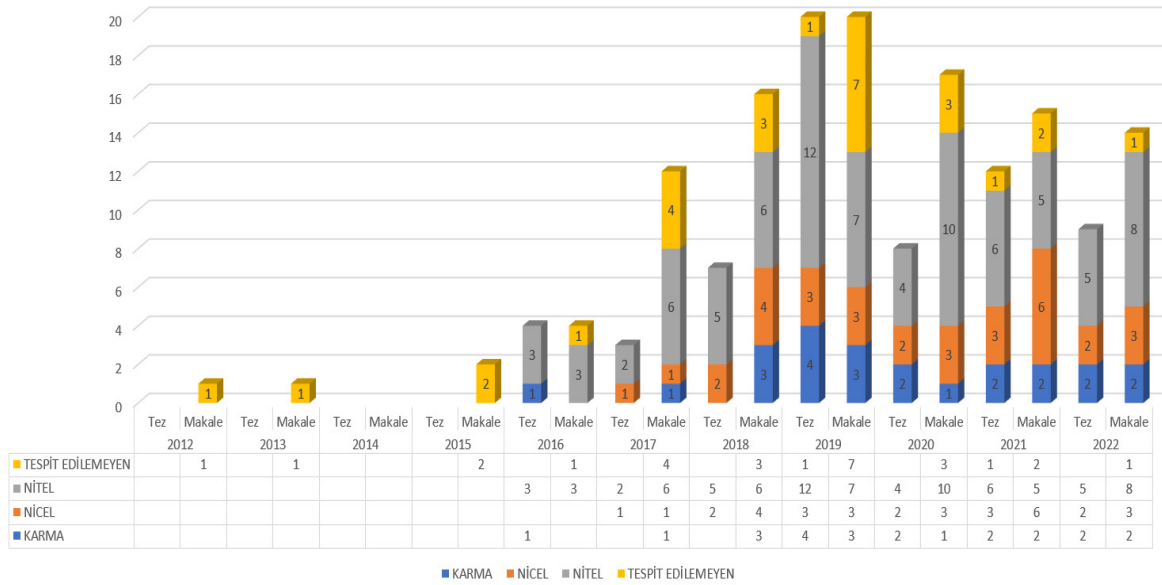
Yıllar itibariyle (2012-2022) yazılan makale, yüksek lisans ve doktora tezi sayıları Şekil 2’de verilmiştir. IIRC’nin 2010 yılında kurulmasıyla birlikte entegre raporlama konusunda uluslararası düzeyde bir farkındalık oluşmaya başlamıştır. Türkçe alan yazındaki makaleler incelendiğinde, ilk makalenin 2012 yılında Serhat Yanık ve İpek Türker tarafından yazılan “Sürdürülebilirlik ve Sosyal Sorumluluk Raporlamasındaki Gelişmeler (Tümleşik Raporlama)” başlıklı makale olduğu tespit edilmiştir. Bu makalede sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk raporlamasındaki düzenlemelere teorik olarak değinilmiş ve “integrated reporting” kavramı Türkçe’ye “tümleşik raporlama” olarak çevrilmiştir (Yanık ve Türker, 2012). Entegre raporlama çerçevesinin yayınlandığı 2013 yılında da bir adet makale yazılmıştır. Çerçevenin Türkçe çevirisinin yayınlandığı 2014 yılında yazılmış bir makale ya da tez bulunmamaktadır. Entegre raporlama konusunda küresel olarak meydana gelen önemli gelişmeler ile Türkiye’deki alan yazının gelişiminin paralellik göstermediği belirlenmiştir. Örneğin entegre raporlama çerçevesinin güncellenerek 2021 yılında yayınlanmasının ve aynı yıl çerçevenin Türkçe’ye çevrilmesinin yayın sayısına önemli bir etkisi olmamıştır. Sonraki yıllarda konuyla ilgili makaleler yazılmaya devam etmiştir ve en çok makale (20 adet) yayınlanan yıl 2019 yılı olmuştur. Yeni bir küresel düzene geçişin hızlandığı pandemi döneminde (2020, 2021 ve 2022) yayınlanan makale sayısında azalma olsa da ISSB’nin kurulmasıyla başlayan yakınsama çalışmalarının bu konuya olan ilgiliyi artıracığı düşünülmektedir.

Şekil 2: Yıllar İtibariyle Yazılan Makale, Yüksek Lisans ve Doktora Tezi Sayıları (2012-2022)

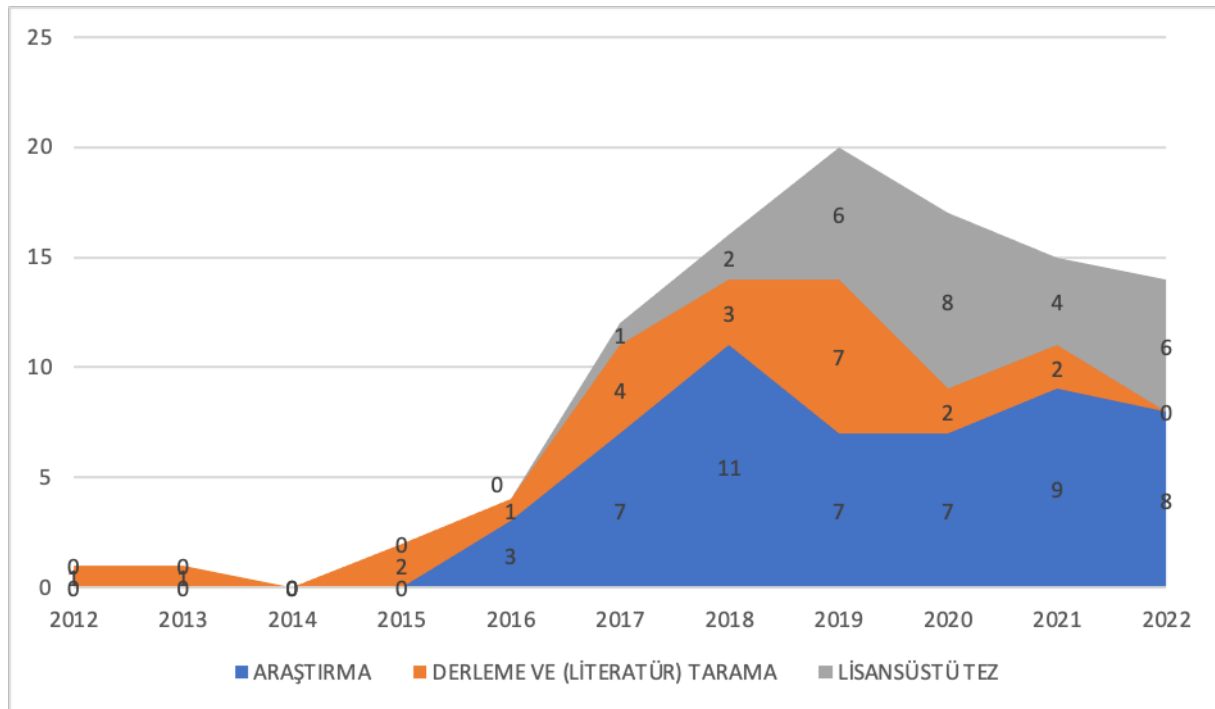
Konuyla ilgili olarak ilk tezler 2016 yılında yazılmıştır. 2016-2022 yılları aralığında toplamda 15 adet doktora tezi yazılmıştır ve en çok tez (4 adet) yazılan yıl 2020 yılı olmuştur. Yüksek lisans tezleri incelendiğinde toplamda 48 adet tez yazıldığı ve en çok tez (18 adet) yazılan yılın 2019 olduğu tespit edilmiştir. 2022 yılında yapılan çalışmaların sayıları 2021 yılına kıyasla düşüş göstermiştir ancak analizin 20.11.2022 tarihinde yapıldığı ve bu nedenle 2022 yılının bütün verilerini içermediği gözden kaçırılmamalıdır.

Yıllar itibariyle çalışma türlerinde (makale, yüksek lisans tezi, doktora tezi) kullanılan araştırma yöntemlerine ilişkin bulgular Şekil 3’te yer almaktadır. Çalışmaların yapıldığı ilk yıllarda konuya ilişkin genel bilgiler içeren derleme türünde yayınlar yapılmıştır ve bu nedenle bilimsel bir araştırma yöntemi kullanılmamıştır. Sonraki yıllarda araştırma makaleleri sayısındaki artışa paralel olarak nicel ve karma yöntemlerin kullanıldığı görülmektedir. Çalışmaların %50’sinde araştırma yöntemi olarak nitel yöntem kullanıldığı ve %72 oranında doküman/kayıt incelemesi veri toplama yönteminin tercih edildiği saptanmıştır.

Şekil 3: Tezlerde ve Makalelerde Kullanılan Araştırma Yöntemine İlişkin Bilgiler (2012-2022)

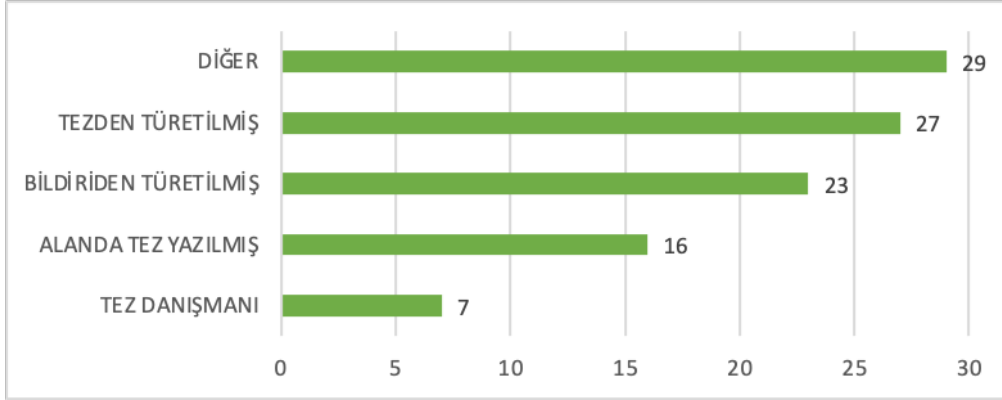
Örnekleme yer alan makaleler araştırma, derleme ve (literatür) tarama, lisansüstü tez makalesi olarak üç türe ayrılarak incelenmiştir. Makale türlerinin yıllar itibariyle değişimi yığılmış alan grafiği formatında Şekil 4'teki gibi gösterilmiştir.

Şekil 4: Makale Sayılarının Türler ve Yıllar Açısından İncelenmesi (Araştırma, Derleme ve (Literatür) Tarama, Lisansüstü Tez)

Makaleler tür açısından incelendiğinde en fazla makalenin araştırma makalesi türünde yazıldığı görülmektedir. Lisansüstü tezlerden makale türetme eğilimi yıllar içerisinde önemli bir farklılık göstermese de konuyla ilgili alan yazın geliştikçe derleme türü makalelerin yerini araştırma türü makalelerinin aldığı tespit edilmiştir. Makalelerde kullanılan veri toplama yöntemleri incelendiğinde doküman/kayıt incelemesi yönteminin %75, anket yönteminin ise %11 oranında kullanıldığı görülmüştür.

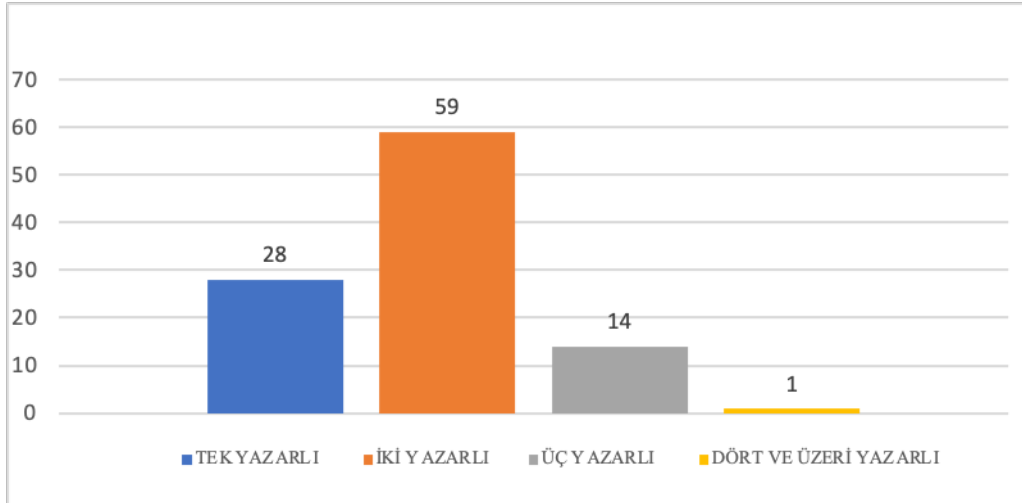
Makalelere ilişkin olarak oluşturulan Excel dosyası incelendiğinde önemli bir sayıda makalenin tezden veya bildiriden türetilmiş olduğu ve ayrıca makale yazarlarının alanda tez yazdığı veya konuyla ilgili tez danışmanlığı yaptığı tespit edilmiştir. Makalelerin bu açıdan incelenmesine ilişkin bulgular Şekil 5’te yer almaktadır.

Şekil 5: Makalelerin Diğer Yayın Türleri ile İlişkisi, Yazarın Tez Yazma ya da Tez Danışmanlığı Yapma Durumu

Örnekleme bu açıdan ele alındığında 27 adet makalenin, diğer bir ifadeyle toplam makalelerin yaklaşık %26’sının tezlerden türetildiği görülmektedir. Ayrıca alanda tez yazan ve tez danışmanlığı yapmış olan yazarların alan yazına %23 oranında katkı sağladığı belirlenmiştir.

Makalelerin kaç yazarlı olarak yazıldıklarının tespit edilmesi, Türkiye’de yazarların ortak çalışma eğilimlerinin belirlenmesi açısından önemlidir. Makalelerin yazar sayılarına ilişkin bilgiler Şekil 6’da yer almaktadır.

Şekil 6: Makalelerin Yazar Sayısına İlişkin Bilgiler

Yazılan 102 adet makalenin 28 tanesi tek yazar, 59 tanesi iki yazar, 14 tanesi üç yazar ve 1 tanesi de dört ve üzeri yazar tarafından hazırlanmıştır. Başka bir ifadeyle toplam makalelerin %27’si tek bir yazar tarafından, %73’ü ise ortak yazarlı olarak yazılmıştır. Tez yazarı ile onun tez danışmanlığını yapan kişi ortak çalışma yapma eğilimindedir.

Alan yazına en çok makale yazarak katkı sağlayan 4 yazara ilişkin bilgiler Tablo 1’de verilmiştir. Nitel çalışmaların esnek yapısı ve verilere göre yeni analizler yapabilme olanağı en üretken yazarları yorumlarken kullanılmış ve yazarların konuyla ilgili olarak tez yazıp yazmadıkları, lisansüstü tez danışmanlığı yapıp yapmadıkları ve yayınlarının yılları detaylı olarak incelenmiştir.

Yazar Adı	Makale Sayısı	Açıklama
Filiz Yüksel	8	2017 yılında doktora tezi yazmıştır. Yayın yılları ve adedi şöyledir; 2017-3, 2018-3, 2019-1, 2020-1.
Hakan Aracı	4	2017 yılında Filiz Yüksel'in doktora tezi danışmanlığını yapmıştır. Yayın yılları ve adedi şöyledir; 2013-1, 2017-3.
Zeki Doğan	4	2020 yılında Adalet Zozik (Acar)'ın doktora, 2022 yılında Kemal Şahin'in yüksek lisans tezi danışmanlığını yapmıştır. Yayın yılları ve adedi şöyledir; 2019-1, 2021-2, 2022-1.
Adalet Zozik (Acar)	3	2020 yılında doktora tezi yazmıştır. Yayın yılları ve adedi şöyledir; 2019-1, 2021-1, 2022-1.

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

İncelenen 2012-2022 yılları aralığında en üretken yazarın 8 adet makale yazan Filiz Yüksel olduğu tespit edilmiştir. Filiz Yüksel'in doktora tezi danışmanlığını yapan Hakan Aracı yazdığı 4 adet makaleyle alan yazına katkı sağlayan diğer bir yazardır. Hakan Aracı 2013 yılında Sibel Karğın ve Hüseyin Aktaş ile birlikte bir adet, 2017 yılında Filiz Yüksel'le birlikte 3 adet makale yazmıştır. Adalet Zozik (Acar) yazdığı 3 adet makalenin hepsini kendisinin 2020 yılında doktora tezi danışmanlığını yapan Zeki Doğan ile yazmıştır. Ayrıca Zeki Doğan'ın 2021 yılında başka bir yazarla ortaklaşa olarak hazırlanan bir makalesinin olduğu tespit edilmiştir.

“Google Akademik Alıntılar”, zaman içinde yayınlara yapılan alıntıları izlemeye kullanılan bir araçtır. Kurumsal e-posta adresi ile Google Akademik'te bir hesap açan ve e-posta adresini doğrulayan bir akademisyen kendi sayfasından çalışmalarının aldığı atıfları günlük olarak gözlemleyebilmektedir. Entegre raporlama konusuyla ilgili en çok atıf alan ilk 10 makale belirlenirken örnekleme oluşturan makalelerin toplam atıf sayıları 20.11.2022 tarihinde “Google Akademik Alıntılar” kullanılarak Excel çalışma sayfasına yazılmıştır ve sonrasında yıllık atıf sayıları hesaplanmıştır. Bu bilgiler Tablo 2’de yer almaktadır.

Makalenin Adı	Yazar Adı	Yıl	Toplam Atıf Sayısı	Yıllık Atıf Sayısı
Why Company Should Adopt Integrated Reporting?	Mohammad Enamul Hoque	2017	133	22,17
Sürdürülebilirlik ve Sosyal Sorumluluk Raporlamasındaki Gelişmeler (Tümleşik Raporlama)	Serhat Yanık, İpek Türker	2012	104	9,45
Kurumsal Sürdürülebilirlik Açısından Entegre Raporlamayı Önemi ve BIST Uygulamaları	Ümit Gücenme Gençoğlu, Alp Aytaç	2016	101	14,43
Entegre Raporlama: Yeni Bir Raporlama Perspektifi	Sibel Karğın, Hakan Aracı, Hüseyin Aktaş	2013	68	6,80
Entegre Raporlama ve Sürdürülebilirlik Muhasebesi	Ayşenur Tarakcioğlu Altınay	2016	65	9,29
Entegre Raporlama Sisteminin Ortaya Çıkış Sebepleri ve Şirketlere Sağlayacağı Faydalar	Hatice Pınar Kaya	2015	40	5,00
Entegre Raporlama: Kavramsal Bir İnceleme	Muğata Kemal Topcu, Göksel Korkmaz	2015	38	4,75
Entegre Raporlama ve Türkiye’deki Uygulama Örnekleri Üzerine Bir Araştırma	Cuma Ercan, Ali Keşane	2017	35	5,83
Entegre Raporlama Yaklaşımı İçin Uygulamaya Yönelik Sistematik Bir Öneri	Soner Gökten	2016	34	4,86
Yeni Bir Kurumsal Raporlama Yaklaşımı Olarak Entegre Raporlama ve Dünyadaki Uygulama Örnekleri Üzerine Bir Araştırma	Uğur Kaya, Davut Aygün, Ömer Yazan	2016	31	4,43

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Toplam ve yıllık atıf sayısı en fazla olan makale Mohammad Enamul Hoque tarafından 2017 yılında yazılan “Why Company Should Adopt Integrated Reporting?” başlıklı çalışmadır. Makalenin yer aldığı “International Journal of Economics and

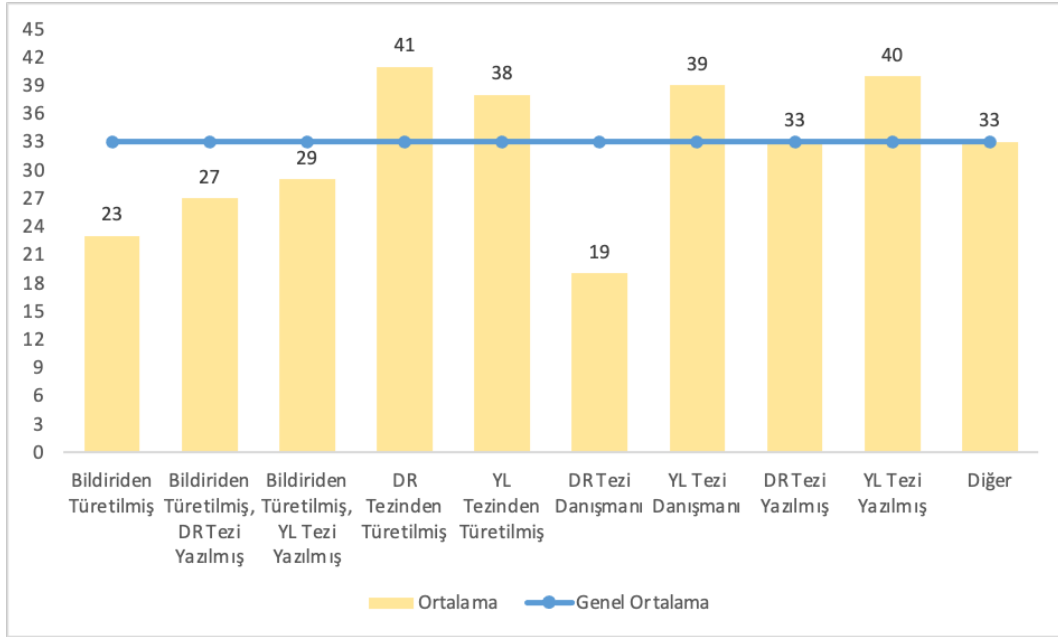
Financial Issues” isimli derginin 2011-2017 yılları aralığında DergiPark’ta arşivlendiği ancak sonraki sayılara derginin internet sayfasından ulaşılabildiği tespit edilmiştir. Bu makale konuya ilişkin olarak yazılan derleme türünde bir makaledir (Hoque, 2017) ve yazım dilinin İngilizce olması nedeniyle atıf sayısının fazla olduğu düşünülmektedir. Entegre raporlama ile ilgili olarak 2012 yılında yazılan ilk makalede “entegre raporlama” ifadesi yerine “tümleşik raporlama” (Yanık ve Türker, 2012) ifadesi kullanılmasına rağmen bu çalışma en çok atıf alan Türkçe çalışma olmuştur. En çok atıf alan ilk on makale yazarları arasında en üretken yazarlardan sadece Hakan Aracı yer almıştır. Işık (2021) Türkiye’deki Bilgi ve Belge Yönetimi alanında çalışan 128 akademisyenin ResearchGate atıfları ve Google Akademik profillerini incelediği çalışmasında ResearchGate ve Google Akademik atıfları ile her iki platformdaki h-indeks değerleri arasında olumlu yönde anlamlı yüksek düzeyde bir korelasyon olduğu sonucuna ulaşmıştır. Çalışmamız kapsamında atıf analizi yapılırken bazı akademisyenlerin “Google Akademik” platformunu etkin olarak kullanarak kaydoldukları, e-posta adreslerini doğruladıkları, yayınlarını güncelledikleri ve bunun yanı sıra DergiPark sistemi üyeliği için gerçekleştirilmesi gereken aşamaları tamamladıkları ve yayınlarda sorumlu yazar olarak yer aldıkları tespit edilmiştir. Akademisyenlerin ResearchGate ve Google Akademik vb. platformları etkin bir şekilde kullanarak görünürlüklerini artıracakları ve bu sayede atıf sayılarının olumlu yönde etkileneceği tahmin edilmektedir.

Entegre raporlama konusunda yazılan 102 adet makalenin yayımlandıkları dergiler incelenmiş ve 2 ve daha üstü makale içeren dergilere Tablo 3’te yer verilmiştir. Ayrıca tabloda doğrudan muhasebe ile ilgili olan dergiler italik olarak gösterilmiştir.

Tablo 3: Konuyla İlgili İki ve Daha Fazla Makale İçeren Dergiler	
Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi	2
Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	2
Journal of Research in Business	2
Kırklareli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi	2
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi	2
<i>Muhasebe ve Finans İncelemeleri Dergisi (MUFİDER)</i>	2
Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	2
Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	2
TIDE AcademIA Research	2
Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi	2
<i>Uluslararası Muhasebe ve Finans Araştırmaları Dergisi</i>	2
İşletme Araştırmaları Dergisi	3
<i>Mali Çözüm (İSMMMO)</i>	4
<i>Muhasebe ve Finansman Dergisi</i>	4
<i>Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi (MUVU)</i>	5
<i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i>	8
<i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi (MÖDAV)</i>	16
Diğer (konuyla ilgili bir adet makalenin yayımlandığı dergiler)	40
Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.	

Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi’nde (MÖDAV) konuyla ilgili 16 adet makalenin yer aldığı tespit edilmiştir. Sonraki etkili dergiler; 8 makale içeren Muhasebe ve Denetim Bakış, 5 makale içeren Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi (MUVU) ile 4’er adet makale içeren Muhasebe ve Finansman Dergisi ile Mali Çözüm (İSMMMO) dergisidir. En etkili dergiler arasındaki ilk 4 dergi muhasebe ve finansmanla ilgili alan dergileridir. Sonraki dönemde farklı disiplinlerdeki araştırmacıların ve dergilerin konuya ilgi göstereceği tahmin edilmektedir.

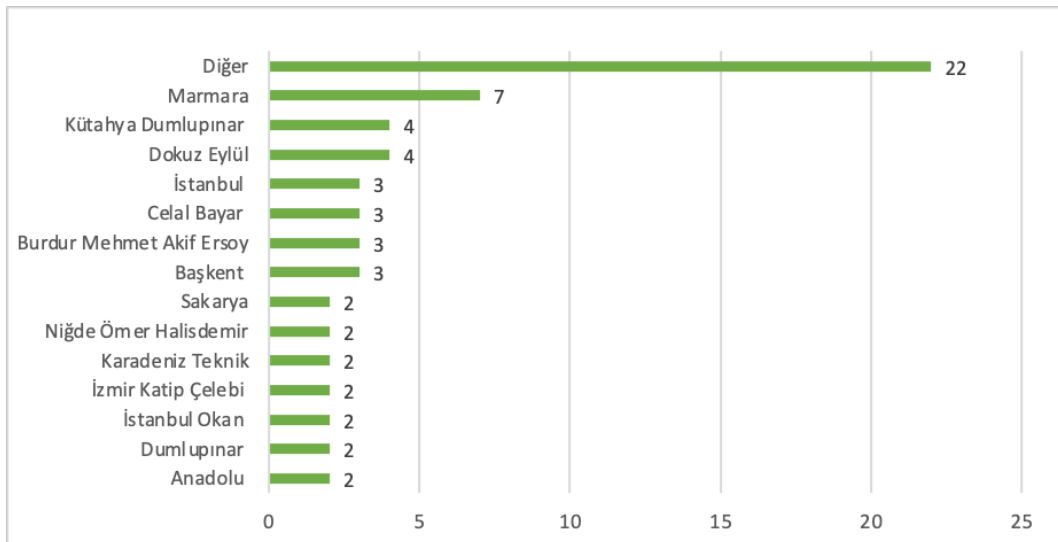
Makalelerde kullanılan kaynak sayılarına ilişkin bir analiz yapmanın faydalı olacağı düşünülerek Şekil 7 hazırlanmıştır. Makalelerde kullanılan ortalama kaynak sayısı 33 olarak hesaplanmıştır. Makale türleri açısından ortalama kaynak sayısı incelendiğinde araştırma 29, derleme ve (literatür) tarama 33, lisansüstü tez makalesinde ise 37 adet kaynak kullanıldığı belirlenmiştir. Araştırma makalelerinde kullanılan kaynak sayısının ortalamadan az olmasının nedeninin özgün araştırma sonuçlarının ve bulgularının varlığı olduğu düşünülmektedir.

Şekil 7: Makalelerde Kullanılan Kaynak Sayılarının Ortalama Kaynak Sayısı ile Karşılaştırılması

Bazı enstitülerde tezi bitime şartı olarak tezden yayın yapma zorunluluğu olması ve lisansüstü tezlerden yayın yapmanın asgari doçentlik kriterleri arasında yer alması nedeniyle tezlerden türetilen makalelerde veya alanda tez yazmış yazarların çalışmalarında kullanılan kaynak sayılarının ortalamasının üzerinde olduğu tespit edilmiştir. Alanda tez yazan kişilerin alan yazına hakim olmasının bu sonuca neden olduğu düşünülmektedir. Yazarların kongrelerde sundukları bildirimleri daha sonra hakemli bilimsel dergilerde makale olarak yayınlamak yönünde bir eğilime sahip oldukları belirlenmiştir. Bildiriden türetilen makalelerin hakemlik değerlendirme süreçlerinin normal makale yayınlama süreçlerinden daha az denetimli olması nedeniyle bu makalelerde kullanılan kaynak sayısının ortalamasının oldukça altında olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Lisansüstü tezlere ilişkin de farklı analizler yapmak mümkündür. Konuyla ilgili birer adet tez yazılan üniversiteler diğer başlığı altında gruplandırılmıştır ve tez yazılan üniversitelere ilişkin bilgiler Şekil 8'de verilmiştir.

Şekil 8: Lisansüstü Tezlerin Yazıldığı Üniversitelere Göre Dağılımı

Konuyla ilgili ilk tezler 2016 yılında yazılmıştır. Doktora tezi yazma süresinin uzunluğu dikkate alındığında, tez yazarlarının ileriki dönemlerde de alan yazına katkı sağlaması beklenmektedir. Alanda en çok tezin Marmara Üniversite’nde yazıldığı görülmektedir. Bunu sırasıyla 4’er adet teze Kütahya Dumlupınar ve Dokuz Eylül Üniversitesi takip etmektedir.

Lisansüstü tezlerin yazıldığı enstitü, ana bilim ve bilim dalına ilişkin bulgular Tablo 4’te yer almaktadır. Çalışmanın örneklemini oluşturan 63 adet tez incelendiğinde en fazla sayıda tezin Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Ana Bilim Dalı ve İşletme Bilim Dalı’nda yazıldığı görülmektedir.

ENSTİTÜ	SAYI	ANA BİLİM DALI	SAYI	BİLİM DALI	SAYI
Sosyal Bilimler	53	İşletme	51	İşletme	29
Lisansüstü Eğitim	5	Muhasebe ve Finansal Yönetim	3	Muhasebe Finansman	15
İşletme	2	Denizcilik İşletmeleri Yönetimi	1	Diğer	7
Bankacılık ve Sigortacılık	1	İslam İktisadı ve Finansı	1	Muhasebe	6
Lisansüstü Programlar	1	İşletme (İngilizce)	1	Muhasebe ve Denetim	4
Sağlık Bilimleri	1	Muhasebe Denetim	1	Uluslararası Finansal Raporlama ve Denetim	2
		Muhasebe ve Finansman	1		
		Sağlık Yönetimi	1		
		Sermaye Piyasası ve Borsa	1		
		Sosyal Bilimler	1		
		Muhasebe ve Finans Yönetimi	1		

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Entegre raporlama konusu disiplinler arası bir konu olmasına rağmen bu konuyla ilgili olarak işletme dışında en fazla tez yazılan bilim dallarının muhasebe (Muhasebe Finansman, Muhasebe, Muhasebe ve Denetim, Uluslararası Finansal Raporlama ve Denetim) ile ilgili olduğu tespit edilmiştir. İleriki yıllarda diğer bilim dallarındaki araştırmacıların da konuya ilgi göstermesi beklenmektedir.

İncelenen makalelerde ve tezlerde kullanılan bütün anahtar kelimeler ayrı dosyalar halinde Word uygulamasına manuel olarak yazılmıştır. Daha sonra bu belgeler “MAXQDA 2020” programına aktarılmıştır ve oluşturulan belgeler için anahtar kelimelerin sıklıklarının tespit etmek üzere kodlar yazılmıştır. Makalelerde birden fazla kez kullanılan anahtar kelimelere ilişkin kod sıklıkları Tablo 5’te yer almaktadır. Toplam 102 makale için anahtar kelimelerin sıklıklarına bakıldığında en fazla “Entegre Raporlama”nın (%35,45) kullanıldığı görülmektedir. Diğer sık kullanılan anahtar kelimeler ise “Sürdürülebilirlik” (%6,69) ve “Kurumsal Raporlama” (%6,02)’dir. “Entegre raporlama” anahtar kelimesinin muhasebe ile ilişkilendirildiği, kurumsal raporlama türlerinden özellikle finansal raporlama ve sürdürülebilirlik raporlaması ile kullanıldığı belirlenmiştir. Ayrıca entegre raporlamanın temel kavramlarından biri olan değer yaratma kavramının da anahtar kelimeler arasında yer alması yazarlar tarafından konunun özünün anlaşıldığı şeklinde yorumlanabilir.

Kod adı	Frekans	Yüzde (%)
Entegre Raporlama	106	35,45
Sürdürülebilirlik	20	6,69
Kurumsal Raporlama	18	6,02
Muhasebe	14	4,68
Finansal Raporlama	13	4,35
Performans	11	3,68
Değer Yaratma	10	3,34
Sürdürülebilirlik Raporlaması	7	2,34
Entegre Rapor	6	2,01
BIST Entegre Düşünce Finansal Performans	5	1,67
Kurumsal Sosyal Sorumluluk	4	1,34

Bankacılık Faaliyet Raporu Finansal Bilgi İç Denetim Kurumsal Sürdürülebilirlik Kurumsal Yönetim Muhasebe Meslek Mensupları	3	1,00
Danışmanlık Finansal Olmayan Raporlama Güvence Paydaş Teorisi Paydaşlar Raporlama İlkeleri Sürdürülebilirlik Endeksi Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi	2	0,67
Kaynak: Yazar tarafından MAXQDA 2020 programı kullanılarak oluşturulmuştur.		

Tezlerde birden fazla kez kullanılan anahtar kelimelere ilişkin kod sıklıkları Tablo 6’da yer almaktadır. Toplam 63 tez için anahtar kelimelerin kod sıklıkları yüze olarak sırasıyla “Entegre Raporlama” %39,88, “Finansal Raporlama” %8,33 ve Kurumsal Raporlama %8,33 olarak gerçekleşmiştir. Tezler ve makalelerin anahtar kelimeleri karşılaştırıldığında her ikisinde de “Entegre Raporlama” anahtar kelimesinin sıklık yüzdesine göre ilk sırada yer aldığı tespit edilmiştir. Makalelerde entegre raporlama anahtar kelimesinden sonra “sürdürülebilirlik” anahtar kelimesi ikinci sırada yer alırken, tezlerde “Finansal Raporlama” anahtar kelimesi ikinci sırada yer almıştır. Makalelerde ve tezlerde en çok kullanılan anahtar kelime “Kurumsal Raporlama”dır.

Tablo 6: Tezlerde Kullanılan Anahtar Kelimelere İlişkin Kod Sıklıkları		
Kod adı	Frekans	Yüzde (%)
Entegre raporlama	67	39,88
Finansal Raporlama Kurumsal Raporlama	14	8,33
Entegre Düşünce Sürdürülebilirlik Raporlaması	8	4,76
Değer Yaratma	7	4,17
Sürdürülebilirlik Muhasebe Entegre Rapor	5	2,98
Finansal Olmayan Raporlama	4	2,38
Finansal Olmayan Bilgi Kurumsal Sosyal Sorumluluk	3	1,79
Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi Kurumsal Sürdürülebilirlik Faaliyet Raporu ESG	2	1,19
Kaynak: Yazar tarafından MAXQDA 2020 programı kullanılarak oluşturulmuştur.		

Entegre raporlama konusunda yazılan makalelerin belirli alanlarda yoğunlaştığı görülmektedir. Bu alanlar aşağıdaki şekilde gruplanmıştır:

- **entegre raporlama ile ilgili genel bilgiler içeren derleme makaleler** (Güney, 2018; Kaya, 2015; Saban, Vargün ve Gürkan, 2017; Topcu ve Korkmaz, 2015),
- **entegre raporlamada denetim, iç denetim, sürekli denetim, güvence ve danışmanlık hizmetleri** (Ağdeniz, 2018; Arzova ve Şahin, 2021; Bilgiç ve Erdoğan, 2020; Kardeş Selimoğlu ve Yeşilçelebi, 2019; Özçelik ve Öztürk, 2019; Öztürk ve Tasasız, 2020; G. Yıldırım ve Uzun Kocamış, 2019; Yüksel, 2019; Zozik ve Doğan, 2022),
- **muhasabe meslek mensuplarının farkındalık düzeyleri ve entegre raporlamadaki rolü** (Aracı ve Yüksel, 2017; Dede, 2022; Doğan ve Acar, 2019; Doğan ve Yunusova, 2021; Ömürbek ve Kılınç, 2019; Solak, Gönen ve Rasgen, 2017),
- **entegre raporlamada muhasabe kültürü** (Caliskan ve Esen, 2019; Karaburun, 2020; Karaburun ve Demirci, 2020),

- **entegre düşünce** (Bilgiç ve Erdoğan, 2020; Kurt, 2019),
- **entegre raporlamanın finansal performansa ve firma performansına etkisi** (Çelik ve Aydemir, 2022; Emir, Aracı ve Kılıç, 2021; Horasan ve Tazegül, 2021; Önder ve Çelik, 2021; Yüksel, 2018),
- **entegre raporlama kılavuz ilkelerinin ve içerik öğelerinin uygunluğuna ilişkin ülke uygulamaları** (Dereköy, 2018; İşgüden Kılıç, 2018; Tuğay ve Temel, 2022),
- **entegre raporlamada sermaye öğeleri** (Aras ve Mutlu Yıldırım, 2019; U. Kaya ve Atasel, 2022) ve **entegre raporlamanın yatırımcı kararlarına etkisi** (Akbaş, Çoşkun ve Karamustafa; Osman, 2021; Sayar ve Topdemir, 2018).

Konuyla ilgili alan yazının gelişmişlik düzeyi dikkate alındığında birbirini tekrar eden çalışmalar yerine uluslararası çalışmalarla uyumlu olacak şekilde entegre raporlama kalitesi, entegre raporlamanın belirleyicileri, değer yaratma, entegre düşünce, entegre raporlama ve sürdürülebilirlik konularında karma araştırma yöntemleri kullanarak daha fazla çalışma yapılması tavsiye edilmektedir.

6. Tartışma ve Sonuç

Türkiye’de entegre raporlamanın gelişimi 2011 yılında başlamış ve halen devam etmektedir. 2013 yılına kadar geçen süreç, entegre raporlamanın tanıtımı ve bu konuda farkındalık oluşturulması ile ilgili faaliyetleri içermektedir. Entegre Raporlama Çerçevesi’nin 2013 yılında yayınlanmasıyla küresel düzeyde entegre raporlama uygulamasına geçilmiştir ve bu süreç halen devam etmektedir. Yayınlanan entegre rapor sayısı arttıkça ve bu alanda çalışmalar yapıldıkça entegre raporlamanın faydaları, entegre raporlamanın belirleyicileri ve entegre raporlama ile firma performansı arasındaki ilişki anlaşılmaya başlanmıştır. 2021 yılında ISSB’nin kurulması ve 2022 yılında taslak sürdürülebilirlik standartlarının (IFRS S1 ve S2) yayınlanmasıyla entegre raporlamanın finansal raporlama ile uyumlaştırılması süreci başlamıştır. Kurumsal raporlamada devam eden standartlaştırma ve yakınsama çabaları sonucunda şirketlerin değer yaratmaya daha fazla odaklanacakları ve entegre raporlamanın önem kazanacağı tahmin edilmektedir. Gelecekte entegre raporlama kalitesi, entegre raporlamanın belirleyicileri, değer yaratma, entegre düşünce, entegre raporlama ve sürdürülebilirlik konularında karma araştırma yöntemleri kullanarak daha fazla çalışma yapılması tavsiye edilmektedir.

Türkiye’de entegre raporlama konusundaki alan yazını değerlendirmek amacıyla 2012-2022 yılları arasında yazılan makaleler ve lisansüstü tezler sistemik literatür incelemesi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Türkçe alan yazında entegre raporlama konusunu bibliyometrik analiz yöntemi kullanarak ele alan Doğan (2020) makalesinde 2010-2020 döneminde “entegre raporlama” arama terimini Türkçe ve İngilizce olarak Ulusal Tez Merkezi’nde ve TRDizin’de başlık, öz, anahtar kelime, tam metin, dergi adı içerisinde aratmıştır. Mevcut çalışmada ise 2012-2022 döneminde “entegre raporlama”, “entegre rapor” ve “entegre düşünce” arama terimlerini Türkçe ve İngilizce olarak TRDizin, DergiPark ve Ulusal Tez Merkezi’nde sadece başlık kısmında aranmıştır. Doğan (2020)’ın örneklem büyüklüğü 64 iken bu çalışmanın 165’tir. Mevcut çalışma ve Doğan (2020) arasında örneklem sayılarının, arama terimlerinin, tarama yapılan platformların ve zaman aralığının farklı olması nedeniyle yıllar itibariyle yayınlanan tez ve makale sayılarına ilişkin bulgularda farklılıklar olsa da bazı bulgular benzerlikler göstermektedir. Bu bulgular; ilk tezin 2016 yılında, ilk makalenin ise 2012 yılında yayınlanması, en etkili derginin Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi olması ve en çok tez yazılan üniversitenin Marmara Üniversitesi olmasıdır. Ayrıca her iki çalışmada excel ve MAXQDA 2020 programları kullanılarak analiz edilmiştir. Çelebier ve Çankaya (2019) çalışmalarında entegre raporlama ile ilgili yapılan çalışmaları sistemik bir şekilde incelemiştir. Çalışmalarında “*entegre raporlama–integrated reporting, bütünleşik raporlama, tümleşik raporlama, performans-performance, değer yaratma–value creation*” arama terimleri kullanarak ulusal ve uluslararası dergilerde 2011–2018 yılları arasında yayınlan çalışmalarını aramışlardır. Ancak hangi veri tabanlarında ya da platformlarda arama yapıldığına ilişkin bilgi vermemişlerdir. Ayrıca çalışmalarının örneklemine oluşturan 43 araştırmanın içerisinde denetim şirketlerinden Deloitte, KPMG ve PwC’nin çalışmalarının da yer aldığı tespit edilmiştir. Bu nedenle mevcut çalışmanın Çelebier ve Çankaya (2019)’nın çalışması ile karşılaştırması yapılmamıştır.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazar çıkar çatışması beyan etmemiştir.

Finansal Destek: Yazar finansal destek beyan etmemiştir.

Peer Review: Externally peer-reviewed.

Conflict of Interest: Author declared no conflict of interest.

Financial Disclosure: Author declared no financial support.

Kaynaklar

Ağdeniz, Ş. (2018). Entegre raporlamada iç denetimin rolü. *Mali Çözüm Dergisi*, (28), 121-138.

Akbaş, A., Çoşkun, A. ve Karamustafa; Osman. (2021). Entegre raporlama içerik öğelerinin yatırımcı kararları üzerindeki etkisi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 23(1), 303-326. doi:10.32709/akusosbil.472857

Aracı, H. ve Yüksel, F. (2017). Entegre Raporlamada Muhasebe Meslek Mensuplarının Rolü ve Muhasebe Müfredatlarında Entegre Raporlama. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 19(2), 389-414. www.accountingforsustainability.org adresinden erişildi.

Aras, G. ve Mutlu Yıldırım, F. (2019). Entegre Raporlamada Çoklu Sermaye Öğelerini Temsil Eden Göstergelerin Belirlenmesi: Türk Bankacılık Sektörü Örneği. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 6(2), 408-422. doi:10.30798/makuiibf.528609

Arzova, S. B. ve Şahin, B. Ş. (2021). Entegre Raporlara İlişkin Güvence Hizmetleri: Türkiye'deki Kamu ve Özel Sektördeki İşletmelerinin 2015-2020 Dönemlerine ait Entegre Raporlarının İçerik Analizi. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, (64), 51-66. https://orcid.org/0000-0001-9616-4197 adresinden erişildi.

Baditoiu, B., Partenie, M. V. ve Alexandru, B. (2021). Integrated reporting and performance. A bibliometric analysis. *Annals of Faculty of Economics, University of Oradea, Faculty of Economics*, 1(1), 344-352.

Baumeister, R. F. ve Leary, M. R. (1997). Writing narrative literature reviews. Review of general psychology. *Review of general psychology*, 1(3), 311-320.

Bilgiç, E. E. ve Erdoğan, M. (2020). Entegre Düşünce Bağlamında Raporlama ve İç Denetimin Dönüşen Rolü. *TİDE Academia Research*, 2(2), 151-214.

Borsa İstanbul ve Entegre Raporlama Derneği. (2022). *Şirketler için Entegre Raporlama Rehberi*. İstanbul.

Caliskan, A. O. ve Esen, E. (2019). Corporate culture in integrated reporting. *Pressacademia*, 9, 6-8. doi:10.17261/pressacademia.2019.1055

Çelebier, M. ve Çankaya, F. (2019). Entegre Raporlama ile ilgili Yapılan Çalışmalar: Literatür Çalışması. *Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi*, 5(2), 179-196.

Çelik, L. ve Aydemir, O. (2022). Entegre Raporlamanın İşletmelerin Finansal Performansları Üzerindeki Etkisinin Yapısal Eşitlik Modeli İle Ölçülmesi. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 24(1), 173-198. doi:10.31460/mbdd.862114

Davis, J., Mengersen, K., Bennett, S. ve Mazerolle, L. (2014). Viewing systematic reviews and meta-analysis in social research through different lenses. *SpringerPlus*, 3(1), 511. doi:10.1186/2193-1801-3-511

Dede, A. (2022). Muhasebe Meslek Mensuplarının Bireysel Özelliklerinin Entegre Raporlama ile İlgili Farkındalık Düzeylerine Etkileri Üzerine Bir Araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 14(3), 2050-2060. doi:10.20491/isarder.2022.1488

Dereköy, F. (2018). Entegre Raporlama Uygulamalarının Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi Bağlamında Değerlendirilmesi. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 16(32), 589-608.

Doğan, D. (2020). Entegre raporlama konusunda YÖKTEZ ve Ulakbim veri tabanındaki akademik çalışmalar üzerine bir bibliyometrik analiz (2010-2020). *Uluslararası Muhasebe ve Finans Araştırmaları dergisi*, 2(2), 120-142.

Doğan, Z. ve Acar, A. (2019). Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirlerin Entegre Rapor Uygulamaları Sürecinde Mesleki Yetkinliklerinin Tespitine İlişkin Bir Araştırma. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, 18(56), 25-48.

Doğan, Z. ve Yunusova, A. (2021). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlama ile İlgili Farkındalık Düzeylerinin Tespitine İlişkin Bir Araştırma. *Fiscaoeconomia*, 5(1), 343-358. doi:10.25295/fsecon.832358

- Donthu, N., Kumar, S., Mukherjee, D., Pandey, N. ve Lim, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 133, 285-296. doi:10.1016/j.jbusres.2021.04.070
- Emir, S., Aracı, N. K. ve Kıymık, H. (2021). Entegre Raporlama Anlayışının CAMELS Analizi ile Finansal Performans Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi: Bankacılık Sektöründe Bir Uygulama. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, (62), 259-284.
- Entegre Raporlama Türkiye. (2016). Biz Kimiz. 18 Ocak 2023 tarihinde <http://www.entegreraporlamatr.org/tr/hakkimizda/biz-kimiz.aspx> adresinden erişildi.
- Entegre Raporlama Türkiye. (2023). Türkiye’de Yayımlanan Entegre Raporlar. 18 Ocak 2023 tarihinde <http://www.entegreraporlamatr.org/tr/entegre-raporlama/turkiyede-yayimlanan-entegre-raporlar.aspx> adresinden erişildi.
- Glass, G. V. (1976). Primary, secondary, and meta-analysis of research. *Educational researcher*, 5(10), 3-8.
- Güney, A. (2018). Geleneksel Raporlamadan Entegre Raporlamaya Geçiş. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 20(Özel Sayı), ös614-ös627.
- Hoque, M. E. (2017). Why Company Should Adopt Integrated Reporting? *International Journal of Economics and Financial Issues*, 7(1), 241-248. <http://www.econjournals.com> adresinden erişildi.
- Horasan, E. ve Tazegül, S. (2021). Entegre Raporlamanın Şirketlerin Finansal Performansları Üzerindeki Etkisi. *Journal of Research in Business*, 6(1), 141-163. doi:10.29228/jrb.8
- Hulland, J. ve Houston, M. B. (2020). Why systematic review papers and meta-analyses matter: an introduction to the special issue on generalizations in marketing. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 48(3), 351-359. doi:10.1007/s11747-020-00721-7
- IFRS Foundation. (2022). The growing momentum for integrated reporting: Part 1. 20 Ocak 2023 tarihinde <https://www.integratedreporting.org/news/the-growing-momentum-for-integrated-reporting-part-1/> adresinden erişildi.
- IIRC. (2021). *Uluslararası <ER> Çerçevesi*. <http://www.entegreraporlamatr.org/tr/images/pdf/IIRC-TR.pdf> adresinden erişildi.
- Işık, D. (2021). Akademisyenlerin ResearchGate ve Google Scholar Citations Kullanımları Üzerine Bir İnceleme: Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü Örneği. *Bilgi Yönetimi Dergisi*, 4(2), 240-263. doi:10.33721/by.928614
- İşgüden Kılıç, B. (2018). Entegre Raporlama ve Türkiye’deki Gelişmeler: Entegre Rapor Hazırlayan İşletmeler ve BIST Kurumsal Sürdürülebilirlik Endeksinde Yer Alan İşletmeler Açısından Bir İnceleme. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 20(1), 28-64.
- Karaburun, G. (2020). Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesinde Muhasebe Kültürü. *Muhasebe ve Finans İncelemeleri Dergisi*, 3(2), 85-103. doi:10.32951/mufider.738339
- Karaburun, G. ve Demirci, Ş. D. (2020). Muhasebe Kültürü ve Entegre Raporlama Farkındalığı İlişkisi. *Journal of Economy Culture and Society*, (62), 345-364. doi:10.26650/jecs2020-0057
- Kardeş Selimoğlu, S. ve Yeşilçelebi, G. (2019). Entegre raporlama ve bütünleşik güvence modeli: Türkiye’deki farkındalığın delphi tekniği ile araştırılması. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 21(3), 680-703. doi:10.31460/mbdd.593744
- Kaya, H. P. (2015). Entegre Raporlama Sisteminin Ortaya Çıkış Sebepleri ve Şirketlere Sağlayacağı Faydalar. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, 15(45), 113-130.
- Kaya, U. ve Atasel, O. Y. (2022). Entegre Raporlama Çerçevesi’nde Tanımlanan Sermaye Ögelerinin Değer Yaratma Süreci ile İlişkisi: BIST Sürdürülebilirlik Endeksi’nde Bir Araştırma. *Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi*, 8(2), 249-276.
- Kurt, E. S. (2019). Entegre düşünmek nedir? *TİDE AcademIA Research*, 1(1), 109-129.
- Liberati, A., Altman, D. G., Tetzlaff, J., Mulrow, C., Gøtzsche, P. C., Ioannidis, J. P. A., ... Moher, D. (2009). The PRISMA statement for reporting systematic reviews and meta-analyses of studies that evaluate health care interventions: explanation and elaboration. *Journal of Clinical Epidemiology*, 62(10), e1-e34. doi:10.1016/j.jclinepi.2009.06.006
- Lopes, A. I. ve Penela, D. (2022). From little seeds to a big tree: a far-reaching assessment of the integrated reporting stream. *Meditari Accountancy Research*, 30(6), 1514-1542. doi:10.1108/MEDAR-01-2021-1174
- Navarrete-Oyarce, J., Gallegos, J. A., Moraga-Flores, H. ve Gallizo, J. L. (2021). Integrated reporting as an academic research concept in the area of business. *Sustainability*, 13(14), 7741-7757. doi:10.3390/su13147741
- Othman, M. ve Basnan, N. (2021). Assessing the trend of the research on integrated reporting: A bibliometric review. *Journal of management Information and Decision Sciences*, 24(S1), 1-18.

- Ömürbek, V. ve Kılınc, Z. (2019). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlamaya İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi: Göller Bölgesinde Bir Araştırma. *Muhasebe ve Finans Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 157-182.
- Önder, Ş. ve Çelik, İ. (2021). Entegre Raporlamanın Firma Karlılığına Etkisi: Bankacılık ve Çimento Sektörü Üzerine Bir Uygulama. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (92), 61-72. doi:10.25095/mufad.949557
- Özçelik, H. ve Öztürk, M. S. (2019). Entegre Raporlamada İç Denetimin Güvence ve Danışmanlık Rollerini. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 12(1), 125-140. doi:10.17218/hititsosbil.474341
- Öztürk, S. ve Tasasız, S. (2020). Türkiye’de Entegre Raporlama Sürecinde İç Denetimin Rolü Üzerine Bir Araştırma. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 22(3), 448-475. doi:10.31460/mbdd.726968
- Palmatier, R. W., Houston, M. B. ve Hulland, J. (2018). Review articles: purpose, process, and structure. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 46(1), 1-5. doi:10.1007/s11747-017-0563-4
- Paul, J. ve Criado, A. R. (2020). The art of writing literature review: What do we know and what do we need to know? *International Business Review*, 29(4), 101717. doi:10.1016/j.ibusrev.2020.101717
- Paul, J., Lim, W. M., O’Cass, A., Hao, A. W. ve Bresciani, S. (2021). Scientific procedures and rationales for systematic literature reviews (SPAR-4-SLR). *International Journal of Consumer Studies*, 45(4), 01-016. doi:10.1111/ijcs.12695
- Saban, M., Vargün, H. ve Gürkan, S. (2017). Yatırımcılara Bilgi Sağlama Aracı Olarak Entegre Raporlama. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 19(4), 915-936.
- Sayar, A. R. Z. ve Topdemir, M. C. (2018). Does Mandatory Integrated Reporting Affect Stock Prices? An Empirical Study on the Johannesburg Stock Exchange. *Journal of Research in Business*, 3(2), 133-149. doi:10.23892/jrb.2019.26
- Snyder, H. (2019). Literature review as a research methodology: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 104, 333-339. doi:10.1016/j.jbusres.2019.07.039
- Solak, B., Gönen, S. ve Rasgen, M. (2017). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlamaya İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesine Yönelik Bir Alan Araştırması. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 19(1), 166-188.
- Soriya, S. ve Rastogi, P. (2021). A systematic literature review on integrated reporting from 2011 to 2020. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 20(3/4), 558-579. doi:10.1108/JFRA-09-2020-0266
- Topcu, M. K. ve Korkmaz, G. (2015). Entegre Raporlama: Kavramsal Bir İnceleme. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 30(1), 1-22.
- Tranfield, D., Denyer, D. ve Smart, P. (2003). Towards a Methodology for Developing Evidence-Informed Management Knowledge by Means of Systematic Review. *British Journal of Management*, 14(3), 207-222. doi:10.1111/1467-8551.00375
- Tugwell, P., Welch, V. A., Karunanathan, S., Maxwell, L. J., Akl, E. A., Avey, M. T., ... White, H. (2020). When to replicate systematic reviews of interventions: consensus checklist. *BMJ*, m2864. doi:10.1136/bmj.m2864
- Tuğay, O. ve Temel, F. (2022). Türkiye’de Çimento Sektöründeki Şirketlerin Uluslararası Entegre Raporlama Kılavuz İlkelerine Uyum Düzeylerinin CRITIC ve MAIRCA Yöntemleriyle Değerlendirilmesi. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (50), 45-57. doi:10.30794/pausbed.1019615
- Uyar, A. (2015). *Kurumsal raporlamanın gelişimi ve güncel yaklaşımlar*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Velte, P. (2022). Archival research on integrated reporting: a systematic review of main drivers and the impact of integrated reporting on firm value. *Journal of Management and Governance*, 26(3), 997-1061. doi:10.1007/s10997-021-09582-w
- Yanık, S. ve Türker, İ. (2012). Sürdürülebilirlik ve Sosyal Sorumluluk Raporlamasındaki Gelişmeler (Tümleşik Raporlama). *İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi*, (47), 291-308. www.icaew.co.uk/bettermarkets adresinden erişildi.
- Yıldırım, A. (1999). Nitel Araştırma Yöntemlerinin Temel Özellikleri ve Eğitim Araştırmalarındaki Yeri ve Önemi. *Eğitim ve Bilim*, 23(112), 7-17.
- Yıldırım, G. ve Uzun Kocamış, T. (2019). Entegre Raporlamaya Yönelik İç Denetimin Güvence Rolü. *Turkish Studies-Social Sciences*, 14(5), 2763-2776. doi:10.29228/turkishstudies.32698

Yüksel, F. (2018). Entegre Raporlama ve Finansal Performans İlişkisi: Türkiye ve Güney Afrika Katılım Bankaları Üzerine Bir Araştırma. *Kırklareli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 7(2), 1-17. www.accountingforsustainability.org/ adresinden erişildi.

Yüksel, F. (2019). Sürekli Denetim, Entegre Raporlama’nın Sürekli Denetimi. *Muhasebe ve Finans Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 141-155.

Zozik, A. ve Doğan, Z. (2022). Entegre raporlama ve güvence. *Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 15(2), 361-385. doi:10.25287/ohuiibf.1041514

Ekler

Ek 1: Analizde Kullanılan Makaleler (2012-2022)	
1	Ağdeniz, Ş. (2018). Entegre Raporlamada İç Denetimin Rolü. <i>Mali Çözüm Dergisi</i> , 28, 121-138.
2	Ağdeniz, Ş., & Tunç, Köse. (2022). Muhasebe Eğitiminde Entegre Raporlama: Türkiye'deki Üniversitelere İlişkin Bir Araştırma. <i>Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi</i> , 25(Özel Sayı), 302-313.
3	Akbaş, A., Coşkun, A., & Karamuştafa, O. (2020). Entegre Raporlamanın Tarihsel Gelişimi ve Literatür Çalışması. <i>Turkish Studies-Economy</i> , 15(3), 1103-1121.
4	Akbaş, A., Coşkun, A., & Karamuştafa, O. (2021). Entegre Raporlama İçerik Öğelerinin Yatırımcı Kararları Üzerindeki Etkisi. <i>Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 23(1), 303-326.
5	Akyüz, F., & Yangıbayev, B. (2020). Entegre Raporlama ile Finansal Performans Arasındaki İlişkiye Yönelik Akademik Çalışmaların Değerlendirilmesi. <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 13(2), 41-65.
6	Alagöz, A., Allahverdi, M., & Ortakarpuz, M. (2018). Entegre Raporlamada İçerik Analizi: Ödüllü Raporlar Üzerine Bir Araştırma. <i>Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi</i> , 11(3), 425-462.
7	Alevok İzci, N. (2019). Türkiye Sınai Kalkınma Bankası'nın 2016 Entegre Raporu Üzerine Bir Analiz. <i>Oğuzhan Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 1(1), 37-57.
8	Alkoyun, A., & Sarı, E. S. (2021). Entegre Raporlamaya Uygunluğu Açısından Katılım Bankalarının Faaliyet Raporlarının İncelenmesi. <i>Hitit Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 14(2), 338-359.
9	Altınay, A. T. (2016). Entegre Raporlama ve Sürdürülebilirlik Muhasebesi. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , (25), 47-64.
10	Altınay, A. T., Marşap, B., & Demirel, B. L. (2022). Applicability of Integrated Reporting in Higher Education Institutions: A Comparative Analysis of Integrated Reports Published by Higher Education Institutions in The World. <i>Yükseköğretim Dergisi</i> , 12(1), 24-38.
11	Aracı, H., & Yüksel, F. (2017). Entegre Raporlamada Muhasebe Meslek Mensuplarının Rolü ve Muhasebe Müfredatlarında Entegre Raporlama. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 19(2), 389-414.
12	Aras, G., & Mutlu Yıldırım, F. (2019). Entegre Raporlamada Çoklu Sermaye Öğelerini Temsil Eden Göstergelerin Belirlenmesi: Türk Bankacılık Sektörü Örneği. <i>Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 6(2), 408-422.
13	Arslan, M. C., & Özkan, O. (2018). Entegre Raporlamaya Evrilmeye Süreci ve Durum Tespiti-BİST Örneği. <i>Mali Çözüm Dergisi</i> , (148), 29-52.
14	Arzova, S. B., & Şahin, B. Ş. (2021). Entegre Raporlara İlişkin Güvence Hizmetleri: Türkiye'de Kamu ve Özel Sektördeki İşletmelerinin 2015-2020 Dönemlerine Ait Entegre Raporlarının İçerik Analizi. <i>Muhasebe ve Denetime Bakış</i> , 21(64), 51-66.
15	Ataman Gökçen, B., & Eldemir, E. (2019). Entegre Raporlama ve Türk İşletmelerinde Uygulanmasına İlişkin Bir Araştırma. <i>Finans Ekonomi ve Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 4(3), 357-378.
16	Battal, Ü. (2018). Sürdürülebilirlik Raporlaması ve Entegre Raporlama: Türk Hava Yolları ve Güney Afrika Hava Yolları İncelemesi. <i>Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi</i> , 11(3), 393-424.
17	Bektaş, O., & Yücel, E. (2022). Entegre Raporlamada Sosyal Sürdürülebilirlik: Türkiye'de Yayınlanan Entegre Raporların İçerik Analizi. <i>Muhasebe ve Finansman Dergisi</i> , (96), 59-84.
18	Caliskan, A. O., & Esen, E. (2019). Corporate Culture in Integrated Reporting. <i>Pressacademia Procedia</i> , 9(1), 6-8.
19	Çelebier, M., & Çankaya, F. (2019). Entegre Raporlama ile İlgili Yapılan Çalışmalar: Literatür Taraması. <i>Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi</i> , 5(2), 179-196.
20	Çelebier, M., Çankaya, F., & Karakaya, A. (2018). Türkiye'de Entegre Raporlama Göstergelerinde İşletmeler Arası Farklılıklar. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 1(32), 114-142.
21	Çelik, L., & Aydemir, O. (2022). Entegre Raporlamanın İşletmelerin Finansal Performansları Üzerindeki Etkisinin Yapısal Eşitlik Modeli ile Ölçülmesi. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 24(1), 173-198.
22	Çıkıkcı, A., & Sigali, S. (2019). Integrated Reporting in Shipping Industry: An Analysis of International Shipping Companies. <i>Muhasebe Enstitüsü Dergisi</i> , (62), 23-35.
23	Dede, A. (2022). Muhasebe Meslek Mensuplarının Bireysel Özelliklerinin Entegre Raporlama ile İlgili Farkındalık Düzeylerine Etkileri Üzerine Bir Araştırma. <i>İşletme Araştırmaları Dergisi</i> , 14(3), 2050-2060.
24	Demirel Arıcı, N. (2018). Entegre Raporlama Yolculuğunda Sürdürülebilirlik Raporlamasının Rolü: OECD ve Türkiye Karşılaştırması. <i>Mali Çözüm Dergisi</i> , (149), 61-84.
25	Dereköy, F. (2018). Entegre Raporlama Uygulamalarının Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi Bağlamında Değerlendirilmesi. <i>Yönetim Bilimleri Dergisi</i> , 16(32), 589-608.
26	Doğan, D. (2020). Entegre Raporlama Konusunda YÖKTEZ ve ULAKBİM Veri Tabanındaki Akademik Çalışmalar Üzerine Bir Bibliyometrik Analiz (2010-2020). <i>Muhasebe ve Finans Araştırmaları Dergisi</i> , 2(2), 120-142.
27	Doğan, Z., & Acar, A. (2019). Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirlerin Entegre Rapor Uygulamaları Sürecinde Mesleki Yetkinliklerinin Tespitine İlişkin Bir Araştırma. <i>Muhasebe ve Denetime Bakış</i> , 18(56), 25-48.
28	Doğan, Z., & Yunusova, A. (2021). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlama ile İlgili Farkındalık Düzeylerinin Tespitine İlişkin Bir Araştırma. <i>Fiscaoeconomia</i> , 5(1), 343-358.
30	Elmacı, O., & Sevim, Ş. (2017). Entegre Raporlamada Küresel Gelişmeler ve Türkiye İçin Bir Model Önerisi. <i>Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 4(8), 18-36.

31	Emir, S., Karataş Aracı, N., & Kıymık, H. (2021). Entegre Raporlama Anlayışının Camels Analizi ile Finansal Performans Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi: Bankacılık Sektöründe Bir Uygulama. <i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i> , 20(62), 259-284.
32	Ercan, C., & Keştane, A. (2017). Entegre Raporlama ve Türkiye’deki Uygulama Örnekleri Üzerine Bir Araştırma. <i>Kırklareli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 6(4), 73-86.
33	Ercan, C., & Keştane, A. Kurumsal Raporlamada Yeni Bir Yaklaşım Olarak Entegre Raporlama ve Bir Vaka Çalışması. <i>ASSAM Uluslararası Hakemli Dergi</i> , 4(8), 13-29.
34	Erdoğan, M., & Bilgiç, E. E. Entegre Düşünce Bağlamında Raporlama ve İç Denetimin Dönüşen Rolü. <i>TIDE AcademIA Research</i> , 2(2), 151-214.
35	Gacar, A. (2020). Kar Amacı Olmayan İşletmelerde Entegre Raporlama ve Bir Örnek Olay. <i>Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 18(Özel Sayı), 393-403.
36	Gençoğlu, Ü. G., & Aytaç, A. (2016). Kurumsal Sürdürülebilirlik Açısından Entegre Raporlamanın Önemi ve BIST Uygulamaları. <i>Muhasebe ve Finansman Dergisi</i> , (72), 51-66.
37	Gökten, S. (2016). Entegre Raporlama Yaklaşımı İçin Uygulamaya Yönelik Sistematiik Bir Öneri. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 18(4), 741-765.
38	Güldoğan, Ö. (2020). Entegre Raporlamada Paydaşlar ile İlişkilerin Rolü. <i>Muhasebe ve Finans İncelemeleri Dergisi</i> , 3(1), 55-64.
39	Güney, A. (2018). Geleneksel Raporlamadan Entegre Raporlamaya Geçiş. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 20, 614-627.
40	Güzel, E., & Ataman, B. (2022). Sektörel Bazlı Entegre Raporlama İncelemesi: Havacılık Sektörü Üzerine Bir Çalışma. <i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i> , 21(65), 23-46.
41	Hamrah, Y., & Can, E. N. (2019). Entegre Raporlama İçerik Öğeleri İle Kurumsal Yönetim İlkeleri Arasındaki İlişki, Türkiye Örneği. <i>Mali Çözüm Dergisi</i> , (155), 121-136.
42	Hoque, M. E. (2017). Why Company Should Adopt Integrated Reporting?. <i>International Journal of Economics And Financial Issues</i> , 7(1), 241-248.
43	Horasan, E., & Tazegül, S. (2021). Entegre Raporlamanın Şirketlerin Finansal Performansları Üzerindeki Etkisi. <i>Journal of Research in Business</i> , 6(1), 141-163.
44	İbiş, C. & Mizrahitokatlı, N. (2020). Integrated Reporting For Small and Medium Enterprises in Turkey. <i>Marmara Üniversitesi Öneri Dergisi</i> , 15(54), 481-506.
45	İşgüden Kılıç, B. (2018). Entegre Raporlama ve Türkiye’deki Gelişmeler: Entegre Rapor Hazırlayan İşletmeler ve BIST Kurumsal Sürdürülebilirlik Endeksinde Yer Alan İşletmeler Açısından Bir İnceleme. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 20(1), 28-64. DOI: 10.31460/mbdd.346583
46	İşseveroğlu, G. (2021). Finansal Sürdürülebilirlik Göstergeleri Üzerinde Entegre Raporlamanın Etkisi: BİST Çimento Şirketlerinde Analiz. <i>Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , (46), 255-270.
47	Karaburun, G. (2020). Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesinde Muhasebe Kültürü. <i>Muhasebe ve Finans İncelemeleri Dergisi</i> , 3(2), 85-103.
48	Karaburun, G., & Demirci, Ş. D. (2020). Muhasebe Kültürü ve Entegre Raporlama Farkındalığı İlişkisi. <i>Journal of Economy Culture And Society</i> , 62, 345-364.
49	Karagod, V. S., Golubeva, N. A., & Erokhina, E. I. (2018). Audit of the Integrated Reporting. <i>International E-Journal of Advances in Education</i> , 4(12), 263-277.
50	Kardeş Selimoğlu, S., & Yeşilçelebi, G. (2018). Integrated Reporting of Global Corporations: A Content Analysis Based on Integrated Reporting Examples Database From 2011 to 2016. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 20(2), 316-329.
51	Karğın, S., Aracı, H., & Aktaş, H. (2013). Entegre Raporlama: Yeni Bir Raporlama Perspektifi. <i>Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi</i> , 6(1), 27-46.
52	Kaya, H. P. (2015). Entegre Raporlama Sisteminin Ortaya Çıkış Sebepleri ve Şirketlere Sağlayacağı Faydalar. <i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i> , 15(45), 113-130.
53	Kaya, U. & Atasel, O. Y. (2022). Entegre Raporlama Çerçevesi’nde Tanımlanan Sermaye Öğelerinin Değer Yaratma Süreci ile İlişkisi: BIST Sürdürülebilirlik Endeksi’nde Bir Araştırma. <i>Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi</i> , 8(2), 249-276. DOI: 10.20979/ueyd.1127256
54	Kaya, U., Aygün, D., & Yazan, Ö. (2016). Yeni Bir Kurumsal Raporlama Yaklaşımı Olarak Entegre Raporlama ve Dünyadaki Uygulama Örnekleri Üzerine Bir Araştırma. <i>Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 6(11), 85-101.
55	Kaymak, G., & Serçemeli, M. (2019). Faaliyet Raporlarının Entegre Raporlamaya Uygunluğu Üzerine Bir Araştırma. <i>Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 5(1), 62-76.
56	Kaymak, G., & Serçemeli, M. (2020). Faaliyet Raporlarının Entegre Raporlamaya Uygunluğu Üzerine BIST Sürdürülebilirlik Endeksi’nde Yer Alan Şirketlerde Bir Araştırma. <i>Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 6(2), 239-260.
57	Kevser, M. (2020). Entegre Raporlama ve Kamu Bankalarında Uygulanabilirliği Üzerine Karşılaştırmalı Bir Araştırma. <i>İşletme Araştırmaları Dergisi</i> , 12(4), 4231-4251.
58	Kızıltan, B., & Doğan, D. U. (2021). Kurumsal Raporlamanın Gelişimi: Entegre Raporlama. <i>Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 7(1), 62-78.
59	Köse, E. & Çetinel, T. (2017). Kurumsal ve Entegre Raporlama: Bir Araştırma. <i>Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 5(8), 155-181.
60	Köse, T. & Ağdeniz, Ş. (2021). Entegre Raporlamada Covid-19 Salgınına İlişkin Verilerin Analizi. <i>Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi</i> , 14(1), 189-220.

61	Kurt, E. S. (2019). Entegre Düşünmek Nedir?. <i>TİDE AcademIA Research</i> , 1(1), 109-129.
59	Marşap, B., Demirel, B. L., & Altınay, A. (2020). Entegre Raporlama ve Yerel Yönetimlerde Uygulanabilirliği Üzerine Bir Araştırma. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 22, 47-64.
62	Mert, H., & Kamalak İ., (2019). Entegre Raporlama, Önemi ve Bir Uygulama. <i>Vergi Dünyası Dergisi</i> , 1(460), 24 - 33.
63	Mozeikçi, A. A., & Öztürk, E. (2019). Entegre Raporlamanın İşletme ve Çevresi Açısından Önemi: Uluslararası Entegre Raporlama Konseyi Veri Tabanındaki Şirketlerin Eko-Verimlilik İncelemesi. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 21(4), 879-903.
64	Needles, B.E.Jr., Sarı, E.S., Güngör, N., Türel, A. & Can, M., (2019). Sustainability reporting and integrated reporting: evidence from Turkish high performance companies. <i>Hitit University Journal of Social Sciences Institute</i> , 12(2), 257-270. doi: 10.17218/hititsosbil.603228
65	Nurullah, K. (2019). Entegre Raporlama ve Entelektüel Sermaye Muhasebesi İlişkisi. <i>Uluslararası Sosyal Bilimler Akademisi Dergisi</i> , (1), 55-68.
66	Oral, T. & Erkuş, H. (2019). Entegre Raporlama: Yayınlanan Raporlar Üzerine Bir Araştırma. <i>Anemon Muş Alparşlan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 7(5), 265-276.
67	Öğmen, C., & Şener, R. (2021). Endüstri 4.0 Sürecinde Finansal Raporlamanın Evrimi:” Entegre Raporlama” Mı?. <i>Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , (34), 1-14.
68	Öktem, R., & Öktem, B. (2022). Revize Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesine İlişkin Bankacılık Sektöründe Covid-19 Pandemisi Verilerinin Analizi. <i>Finansal Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi</i> , 14(26), 193-208.
69	Ömürbek, V., & Acun, Ö. (2021). Çimento Sektöründe Entegre Raporlamada Çevresel Sürdürülebilirlik Analizi. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 26(3), 295-311.
70	Ömürbek, V., & Kılınc, Z. (2019). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlamaya İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi: Göller Bölgesinde Bir Araştırma. <i>Uluslararası Muhasebe ve Finans Araştırmaları Dergisi</i> , 1(2), 169-194.
71	Önder, Ş., & Çelik, İ. (2021). Entegre Raporlamanın Firma Karlılığına Etkisi: Bankacılık ve Çimento Sektörü Üzerine Bir Uygulama. <i>Muhasebe ve Finansman Dergisi</i> , (92), 61-72.
72	Özbaş, İ., & Tuğay, O. (2021). Entegre Raporlama Kılavuz İlkelerine Bağlılık Seviyesinin Değerlendirilmesi: Finansal Hizmet Sektöründe Bir Araştırma. <i>Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 8(3), 1600-1621.
73	Özçelik, H., & Öztürk, M. S. (2019). Entegre Raporlamada İç Denetimin Güvence ve Danışmanlık Rollerini. <i>Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 12(1), 125-140.
74	Özdemir, K. (2022). Entegre Rapor Yayınlayan Bankaların Finansal Etkinliklerinin Veri Zarflama Analizi İle Ölçülmesi: Türkiye Örneği. <i>İşletme Araştırmaları Dergisi</i> , 14(3), 1767-1780.
75	Öztürk, S. (2019). Geleceğin Kurumsal Raporlama Yaklaşımı Olarak Entegre Raporlama: Garanti Bankası Örneği. <i>Muhasebe ve Finansman Dergisi</i> , (81), 1-20.
76	Öztürk, S., & Tasasız, S. (2020). Türkiye’de Entegre Raporlama Sürecinde İç Denetimin Rolü Üzerine Bir Araştırma. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 22(3), 448-475.
77	Saban, M., Vargün, H., & Gürkan, S. (2017). Yatırımcılara Bilgi Sağlama Aracı Olarak Entegre Raporlama. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 19(4), 915-936.
78	Sayar, Z., & Tokdemir, M. C. (2018). Does Mandatory Integrated Reporting Affect Stock Prices? An Empirical Study on the Johannesburg Stock Exchange. <i>Journal of Research in Business</i> , 3(2), 133-149.
79	Selimoğlu, S., & Yeşilçelebi, G. (2019). Entegre Raporlama ve Bütünleşik Güvence Modeli: Türkiye’deki Farkındalığın Delphi Tekniği ile Araştırılması. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 21(3), 680-703.
80	Sigalı, S., & Balsarı, Ç. K. (2018). Theoretical Insights on Integrated Reporting and Externalities. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 20, 859-869.
81	Solak, B., Gönen, S., & Rasgen, M. (2017). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlamaya İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesine Yönelik Bir Alan Araştırması. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 19(1), 166-188.
82	Sultanoğlu, B., & Akdoğan, N. (2020). İRRC Çerçevesi Kapsamında Entegre Raporlardaki İçerik Ögelerinin Türkiye ve Uluslararası Karşılaştırılması ve Entegre Raporların Düzenlenmesinde Sürdürülebilirlik Raporlarındaki Bilgilerin Kullanımı. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 22, 20-46.
83	Susmaz, G., & Doğan, D. U. (2022). Entegre Raporlama İlkeleri Çerçevesinde Türkiye ve Dünya Örnekleriyle Bir İnceleme. <i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i> , 21(65), 113-136.
84	Şaka, H. & Tükenmez, M. N. (2022). Garanti Bankası ve Çimsa’nın Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi Kapsamında Değerlendirilmesi. <i>Aksaray Üniversitesi İİBF Dergisi</i> , 14(2), 169-182.
85	Şimşek, A., & Terim, B. (2020). Entegre Raporlama Kavramı ve Entegre Raporlamanın Türkiye’deki Uygulama Örnekleri Üzerine Bir Araştırma. <i>Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , (47), 325-346.
86	Topcu, M. K., & Korkmaz, G. (2015). Entegre Raporlama: Kavramsal Bir İnceleme. <i>Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 30(1), 1-22.
87	Topçu, G. (2017). Entegre Raporlamaya Genel Bir Bakış. <i>Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 2(4), 69-80.
88	Tuğay, O. ve Temel, F. (2022). Türkiye’de Çimento Sektöründeki Şirketlerin Uluslararası Entegre Raporlama Kılavuz İlkelerine Uyum Düzeylerinin CRITIC ve MAIRCA Yöntemleriyle Değerlendirilmesi, <i>Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 50, 45-57.
89	Vargün, H., Kılınçlar, S., & Akbulut, H. (2021). Türkiye’de Entegre Raporlama Düzeyinin Belirlenmesine Yönelik Ampirik Bir Araştırma. <i>Uluslararası Finansal Ekonomi ve Bankacılık Uygulamaları Dergisi</i> , 2(1), 18-37.

90	Yanık, S., & Türker, İ. (2012). Sürdürülebilirlik ve Sosyal Sorumluluk Raporlamasındaki Gelişmeler (Tümleşik Raporlama). <i>İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi</i> , (47), 291-308.
91	Yavuz, İ. (2022). Türkiye’deki Katılım Bankalarına Entegre Raporlama Modeli Önerisi: Güney Afrika Örneği. <i>Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , (74), 226-246. DOI: 10.51290/dpusbe.1152309
92	Yıldırım, G., & Kocamış, T. U. (2019). Entegre Raporlamaya Yönelik İç Denetimin Güvence Rolü. <i>Turkish Studies-Social Sciences</i> , 14(5), 2763-2776.
93	Yılmaz, B., Atik, M., & Okay, A. (2017). Geleceğin Raporlama Sistemi: Entegre Raporlama. <i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i> , 17(52), 95-108.
94	Yüksel, F. (2018). Entegre Raporlama ve Finansal Performans İlişkisi: Türkiye ve Güney Afrika Katılım Bankaları Üzerinde Bir Araştırma. <i>Kırklareli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 7(2), 1-17.
95	Yüksel, F. (2018). Entegre Raporlama, Değer Yaratma ve Entelektüel Katma Değer Katsayısı: BİST Kurumsal Yönetim Endeksinde Bir Uygulama. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 20, 473-492.
96	Yüksel, F. (2018). Kurumsal Yönetim ve Entegre Raporlama İlişkisi: BİST Kurumsal Yönetim Endeksi’nde Yer Alan İşletmeler Üzerine Bir Araştırma. <i>Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi</i> , 188-207.
97	Yüksel, F. (2019). Sürekli Denetim, Entegre Raporlama’nın Sürekli Denetimi. <i>Uluslararası Muhasebe ve Finans Araştırmaları Dergisi</i> , 1(2), 141-155.
98	Yüksel, F., & Aracı, H. (2017). Entegre Raporlama, Türk İşletmelerinin Entegre Raporlamaya Bakışı Üzerine Bir Araştırma. <i>Yönetim ve Ekonomi Dergisi</i> , 24(3), 741-757.
99	Yüksel, F., & Aracı, H. (2017). Hizmet İşletmelerine Ait Raporların Entegre Raporlama İlkeleri Açısından İncelenmesi. <i>Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi</i> , 16, 729-748.
100	Yüksel, F., & Kayalı, C. A. (2020). Entegre Raporlama İlkelerinin Finansal Performansa Etkisi: BİST Banka Endeksi Üzerinde Bir Araştırma. <i>Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi</i> , 22, 65-80.
101	Zozik, A., & Doğan, Z. (2021). Türkiye’de Entegre Raporlama Sürecinde Karşılaşılabilecek Sorunların Tespitine İlişkin Bir Araştırma. <i>Muhasebe ve Denetim Bakış</i> , 21(63), 83-110.
102	Zozik, A., & Doğan, Z. (2022). Entegre Raporlama ve Güvence. <i>Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 15(2), 361-385.

Ek 2: Analizde Kullanılan Yüksek Lisans ve Doktora Tezleri (2016-2022)

1	Acay, T. (2019). Entegre Raporlamanın İşletme Sürdürülebilirliği Üzerine Etkisi: Kars, Ardahan, Iğdır ve Erzurum İllerinde Faaliyet Gösteren SMMM’lerin Algı Düzeyleri. Yüksek Lisans Tezi. Kafkas Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
2	Akalın, R. (2021). Entegre Raporların Okunabilirliğinin İşletmelerin Finansal Performansları ile İlişkisi: Sektörel Bazda Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
3	Akbaş, A. (2021). Entegre Raporlamanın İç Değişim Mekanizması ve Yatırımcı Kararları Üzerindeki Etkisi. Doktora Tezi. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
4	Alkoyun, A. K. (2021). Katılım Bankalarının Faaliyet Raporlarının Entegre Raporlamaya Uygunluğu Üzerine Bir Analiz. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
5	Altay, D. (2019). Kurumsal Sürdürülebilirlik Açısından Entegre Raporlamanın İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
6	Arsın, G. (2002). Entegre Raporlamaya Geçişte Faaliyet Raporlarının Rolü: İmalat Sektöründe Ampirik Bir Çalışma. Yüksek Lisans Tezi. Kütahya Dumlupınar Üniversitesi/Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
7	Atasel, O.Y. (2021). Kurumsal Raporlama Türü Olarak Entegre Raporlamada Tanımlanan Sermaye Ögelerinin Değer Yaratma Süreci İle İlişkisi Üzerine Bir Araştırma. Doktora Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
8	Bayhan, B. (2018). Kamu Sektöründe Entegre Raporlama: Üniversitelerde Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
9	Berberoğlu, V. (2019). Entegre Raporlama Uygulamalarının Çoklu Sermaye Ögeleri ve Kılavuz İlkeler Çerçevesinde Analizi. Yüksek Lisans Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
10	Berksoy, B. (2018). Sürdürülebilirlik ve Entegre Raporlama Metodolojisinin Sektörel Bazda Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi. Yüksek Lisans Tezi. Işık Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
11	Besler, Ö. N. (2019). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlama Algılama Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
12	Bilgiç, E. E. (2020). Entegre Düşünce Bağlamında Raporlama ve İç Denetimin Dönüşen Rolü. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
13	Cıbir, M. (2019). Borsa İstanbul’da İşlem Gören Üretim İşletmelerinin Faaliyet Raporlarının Entegre Raporlamaya Uygunluğu. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi/İşletme Enstitüsü
14	Civan, F. E. (2019). Kurumlarda Entegre Raporlamanın Gelişimi Üzerine Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Okan Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
15	Coşkun, B. (2021). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlama Konusundaki Görüşleri Üzerine Bir Araştırma: Kayseri İli Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Kayseri Üniversitesi/Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

16	Çardak, B.R. (2021). İşletmelerde değer değişiminin raporlanması: Entegre raporlama ve üniversiteler için bir model önerisi. Yüksek Lisans Tezi. Başkent Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
17	Çelebier, M. (2018). Türkiye’de Entegre Raporlamada Kullanılan Göstergelerin Belirlenmesine Yönelik Araştırma ve Uygulama Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
18	Çelik, L. (2019). Entegre Raporlamanın İşletmelerin Finansal Performansları Üzerindeki Etkisinin Yapısal Eşitlik Modeli İle Ölçülmesi. Doktora Tezi. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
19	Çıkıkcı, A. (2019). Denizcilik İşletmelerinde Entegre Raporlama: Uluslararası Denizcilik Firmalarının Analizi. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
20	Demir, Ş. (2019). Entegre Rapor Uygulamalarının Entegre Raporlama Kullanan İşletmeler Açısından Değerlendirilmesi: Üretim İşletmesinde Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Kütahya Dumlupınar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
21	Duman Neşeli, C. (2022). Entegre Raporlamanın Finansal Başarısızlık Öngörüsündeki Etkileri: Altman Z Skoru Modeli Temelli Bir Analiz. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
22	Efeer, B. (2021). Sağlık Kuruluşlarına Entegre Raporlama Uygulama Önerisi. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi/Sağlık Bilimleri Enstitüsü
23	Eldemir, E. (2019). Entegre Raporlama ve Türk İşletmelerinde Uygulanmasına İlişkin Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
24	Gökoğlu, H. H. (2020). Özel ve Kamu Sermayeli Bankaların Yayımladıkları Entegre Raporların Sermaye Ögeleri Bazında Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Kütahya Dumlupınar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
25	Güldoğan, Ö. (2021). Entegre Raporlama ve AHP Yöntemiyle Entegre Raporlama Endeksinin Oluşturulmasına Yönelik Bir Model Önerisi. Doktora Tezi. İzmir Katip Çelebi Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
26	Güngör, N. (2017). Entegre Raporlama ve Entegre Rapor Çerçevesinin Dünya’da ve Türkiye’de Uygulanması Üzerine Bir İnceleme. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
27	Güzel, E. (2021). Havaçılık Endüstrisinde Entegre Raporlama ve Türk Hava Yolları Üzerine Bir Çalışma. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
28	Hamrah, Y. (2019). Entegre Raporlama İçerik Ögeleri İle Kurumsal Yönetim İlkeleri Arasındaki İlişki, Türkiye Örneği. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
29	Hatipoğlu, R. E. (2021). Kurumsal Yönetim ve Sürdürülebilirlik Kapsamında Borsa İstanbul İmalat Ana Metal Sektöründe Yayımlanan Faaliyet Raporlarının Entegre Rapor Uygunluğu İncelemesi. Yüksek Lisans Tezi. Altınbaş Üniversitesi/Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
30	Kamalak, İ. (2022). Entegre Raporlamanın Gelişimi ve İstanbul İlinde Bağımsız Denetçiler Üzerinde Farkındalık Araştırması. Doktora Tezi. İstanbul Okan Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
31	Karaburun, G. (2019). Muhasebe Kültürü ve Entegre Raporlama Farkındalığı İlişkisi. Yüksek Lisans Tezi. İzmir Katip Çelebi Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
32	Kaya, M. (2021). İyi Kurumsal Yönetimin Başarılmasında Muhasebe Bilgi Sistemi Kapsamında Entegre Raporlamanın Rolü. Yüksek Lisans Tezi. Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
33	Kaymak, G. (2019). Faaliyet Raporlarının Entegre Raporlamaya Uygunluğu Üzerine BİST Sürdürülebilirlik Endeksi’nde Yer Alan Şirketlerde Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Giresun Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
34	Kızıltan, B. (2021) Entegre Raporlama: Bankacılık ve Çimento Sektörleri Üzerine Bir Araştırma. Doktora Tezi. Başkent Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
35	Kurt, E. S. (2016). Bütünleşik Raporlama ve Türkiye’de Uygulanabilirliği Üzerine Bir Çalışma. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
36	Kurt, Z. (2021) Entegre Raporlama ve Denetimi. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Arel Üniversitesi/Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
37	Kutaylı, R. (2019). Entegre Raporlamanın İşletme Performansına Etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Eylül Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
38	Küçükgergerli, N. (2016). Entegre Raporlama Endeksi: Bir Model Önerisi. Doktora Tezi. İstanbul Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
39	Mercan, E. (2019). Değer Yaratma Sürecinde Entegre Raporlama ve Uygulanması. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
40	Mozeikçi, A. A. (2018). Entegre Raporlamanın İşletme ve Çevresi Açısından Önemi: Uluslararası Entegre Raporlama Konseyi Veri Tabanındaki Şirketlerin Eko-Verimlilik İncelemesi. Yüksek Lisans Tezi. Kırklareli Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
41	Oral, T. (2017). Entegre Raporlamada İçerik Analizi. Doktora Tezi. İnönü Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
42	Oruç, M. (2020). Entegre Raporlama ve Sürdürülebilirlik Raporlaması: Karşılaştırmalı Analizi. Yüksek Lisans Tezi. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
43	Özbaş, İ. (2020). Entegre Raporlama Kılavuz İlkelerine Bağlılık Seviyesinin Değerlendirilmesi: Finansal Hizmet Sektöründe Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
44	Öztürk, S. (2020). Özel Öğretim Kurumları’nda Entegre Raporlama ve Bir Özel Öğretim Kurumunda Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Kütahya Dumlupınar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
45	Rizvic, L. (2022). The Examination of The Relationship Between Integrated Reporting and Cost of Capital: Evidence From Borsa İstanbul. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
46	Sarıoğlu, M. (2018). Future of Financial Reporting: Advancements of Integrated Reporting. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü

47	Susmaz, G. (2021). Entegre Raporlama İlkeleri Çerçevesinde Türkiye ve Dünya Örnekleriyle Bir İnceleme. Yüksek Lisans Tezi. Başkent Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
48	Şahin, K. (2022). Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirlerin Entegre Raporlama İle İlgili Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesine İlişkin Bir Araştırma: Adana İli Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi /Sosyal Bilimler Enstitüsü
49	Şahin, Ü.Ü. (2022). Borsa İstanbul’da Yer Alan Şirketlerin Entegre Raporlamaları. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Bilgi Üniversitesi/Lisansüstü Programlar Enstitüsü
50	Şenocak, N. (2022). Entegre Raporlarda İçerik Analizi; Bankacılık Sektöründe Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
51	Şimşek, R. (2019). Kurumsal Yönetim Çerçevesinde Entegre Raporlamanın İrdelenmesi ve Reel Sektörde Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
52	Şimşek, Ş. (2018). Raporlama Kavramı ve Entegre Raporlamanın Türkiye’deki Uygulama Örnekleri Üzerine Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Celal Bayar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
53	Tasasız, S. (2019). Etkin İç Denetimin Entegre Raporlama Açısından Önemi: Türkiye Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
54	Tepedelen, A. (2019). Entegre Raporlama ve Entegre Raporlamanın Türk Bankacılık Sektöründeki Uygulamasına Yönelik Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi/Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü
55	Tokatlı, N. Mizrahi, (2020). A Research on Integrated Reporting for Small and Medium Enterprises in Turkey. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
56	Topal, Y. (2019). Muhasebe Meslek Mensuplarının Entegre Raporlamaya İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Tespiti: Bursa İli Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi/İşletme Enstitüsü
57	Topdemir, M.C. (2017). Zorunlu Entegre Raporlamanın Firmaların Hisse Senedi Fiyatları ve Hisse Başı Kazançları Üzerindeki Etkisine İlişkin Panel Veri Analizi. Yüksek Lisans Tezi. TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
58	Ülker, Z. (2016). Entegre Raporlama: Bir Sürdürülebilirlik Raporunun Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi İçerik Öğeleri Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Celal Bayar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
59	Yavuz, İ. (2022). Yıllık Faaliyet Raporlarının Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi İlkelerine Uygunluğunun Değerlendirilmesi: Faizsiz Bankacılık Sektörü Üzerine Bir Araştırma. Doktora Tezi. Manisa Celal Bayar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
60	Yeşilçelebi, G. (2019). Entegre Raporlarda Bütünleşik Güvence Oluşturulması: Türkiye’deki Farkındalığın Delphi Tekniği ile Araştırılması. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
61	Yılmaz, N. D. (2016). Entegre Raporlamanın Yatırımcılar Açısından Analizi ve Entegre Yatırım Analizi Algoritması. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
62	Yüksel, F. (2017). Entegre Raporlama, Türk İşletmelerinin Entegre Raporlamaya Bakışı Üzerine Bir Araştırma. Doktora Tezi. Celal Bayar Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü
63	Zozik, A. (2020). Türkiye’de Entegre Raporlama Sürecinde Karşılaşılabilecek Sorunların Tespitine İlişkin Bir Araştırma. Doktora Tezi. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü